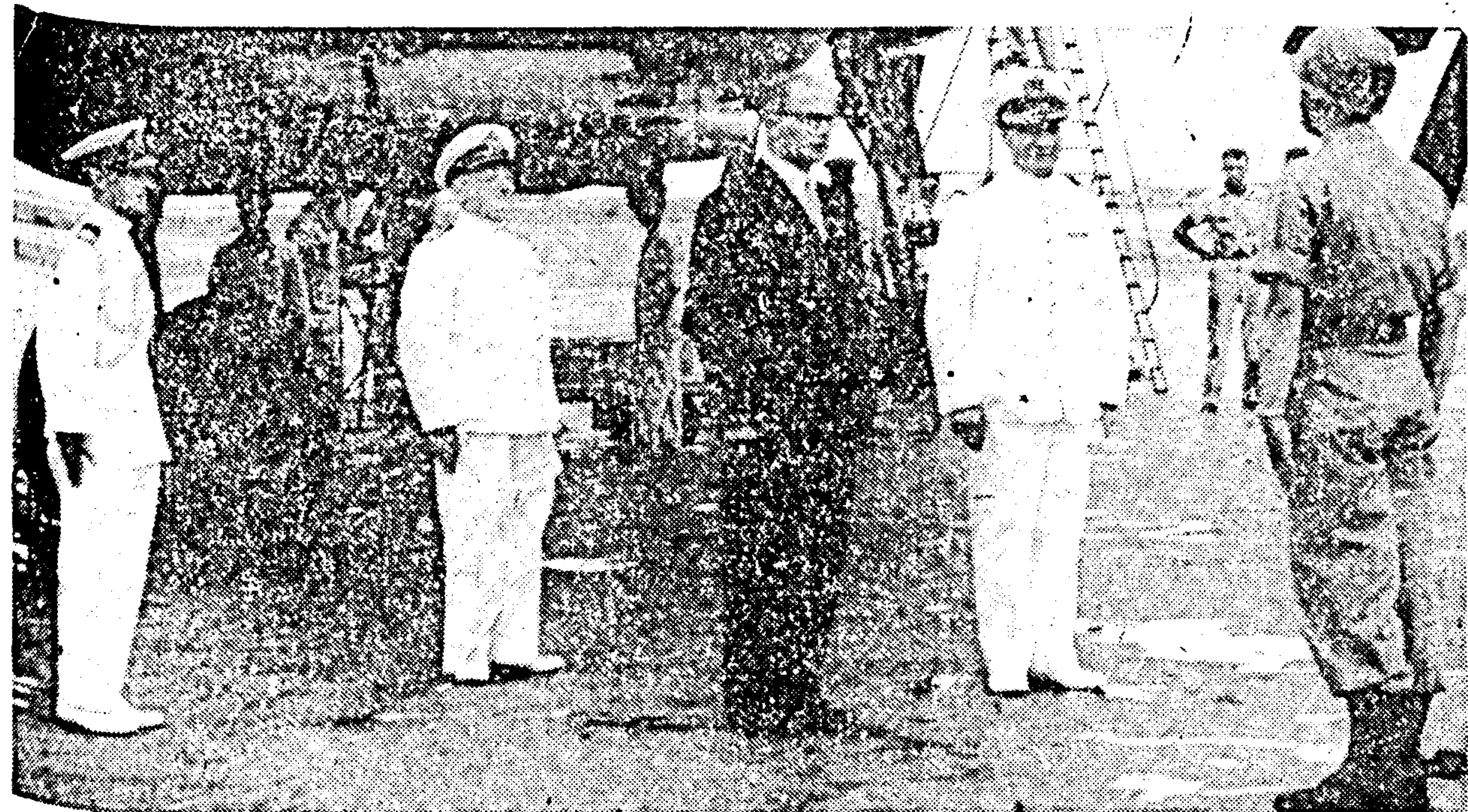
73STE JAARGANG No. 9647 — DONDERDAG 18 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23358. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

De commandant van de opgestelde troepen meldt zich bij Z. Exc. Gouverneur minister) Struycken, die gistermiddag tezamen met de vice-admiraal Pröpper, welke laatste in burger was, en niet op de foto voorkomt, op Plesman Luchthaven aankwam en de inspectie verrichtte. Van links naar rechts: adj: Frohn, Overste Rikkers, Z. Exc. Gouverneur Struycken, Commandeur Van Karnebeek en de paradecommandant majoor Dulfert.

Eerw. Zusters van Schijndel 25 jaar werkzaam te Pietermaai

In snel tempo werden oude scholen gesloopt en nieuwe gebouwd

Willemstad. — Pas op maandag 25 oktober 1948 trok Zr. Augustinia met haar vierde klas als laatste uit de oude B-school aan de Ooststraat op Scharloo. Nu pas stond de oude „school di por nada" helemaal leeg, bestemd voor afbraak. Maar hoeveel gebouwen, bestemd voor afbraak, hebben nog vele jaren hun bestaan gerekt! Dr. Wibo Jan Goslinga, de toenmalige inspecteur van het onderwijs, wilde beslag leggen op de oude school als noodgebouw voor de oude Wilhelminaschool, die zelf noodgebouw was voor de toenmalige Algemene Middelbare School, omdat deze voor afbraak bestemd was! En hoe floris sant ziet dit gebouw er tegenwoordig weer uit! Het is een nieuwe jeugd ingegaan.

Natuurlijk hebben de Zusters zich daar tegen verzet. Ze konden zelf best een aantal hulplokalen gebruiken voor eetzaal, naaikamer, en zelfs hebben enkele lokalen weer een poos als noodlokaal moeten dienen voor een paar klassen. Pas begin 1954 werd het oude gebouw gesloopt.

De Zusters hadden intussen een stuk terrein gekocht met de daarop staande particuliere woningen, grenzend ten westen aan hun Muloschool. Deze woningen werden afgebroken en op het vrijgekomen terrein werd een nieuw klooster gebouwd voor de Zusters. Dit was om twee redenen hard nodig.

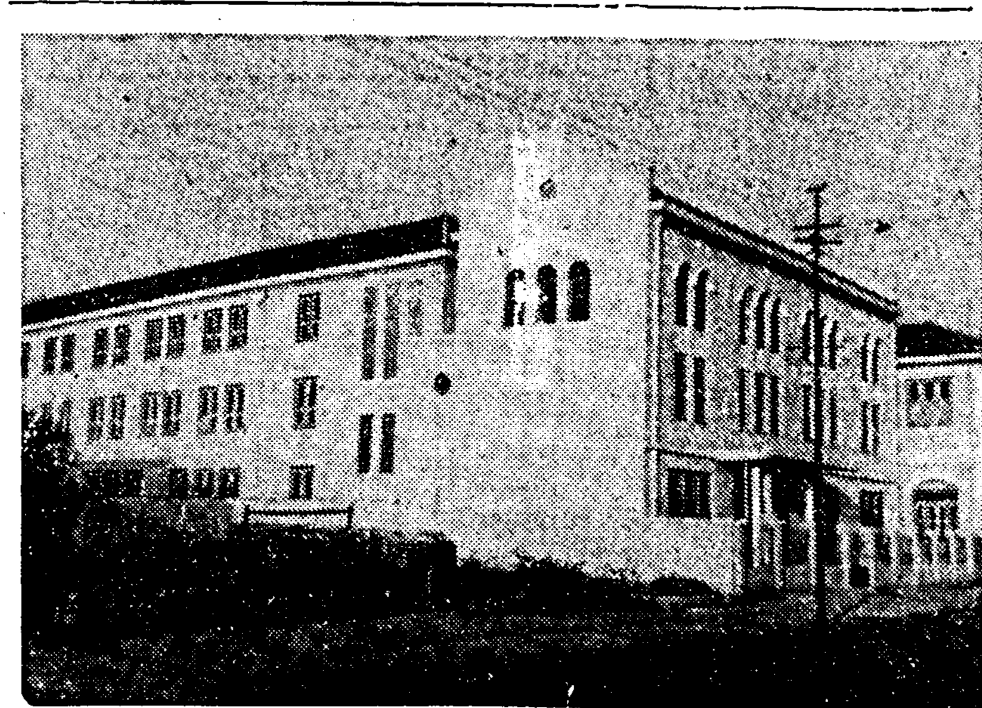
Ten eerste was het oude woonhuis veel te klein geworden. Oorspronkelijk bewoond door acht Zusters (in 1898), woonden er ten slotte wel 24 in. De hele zolder was vertimmerd tot slaapkamertjes en zelfs op de zolder van de oude B-school hebben een tijdlang Zusters moeten logeren. Onder een lekkend dak, met veel muggen en kakkerlakken! En meestal was het er onuitstaanbaar heet. En ten tweede was de grond, nu in beslag genomen door het oude klooster, noodzakelijk voor uitbreiding van de speelplaats, die veel te klein was voor de honderden meisjes van de St Jozef Muloschool. Half september 1953 kon met de bouw van het nieuwe klooster begonnen worden. In augustus 1954 was een vleugel van het gebouw gereed.

De Zusters in hun oude huis, dat ze natuurlijk niet meer onderhielden, omdat het toch afgebroken moest worden, kregen nu last van inkijk aan de Ooststraat, waar de beschermende oude B-school intussen gesloopt werd. Ze hunkerde naar het ogenblik, waarop ze zouden kunnen verhuizen naar het nieuwe huis. Die dag was 6 oktober 1954. De kapel en de lift waren nog niet klaar. Op 20 november hebben de Zusters hun eerste H. Mis gehad in de nieuwe kapel.

Op 21 december 1954 was de oude B-school eindelijk helemaal afgebroken. Men was intussen begonnen met de bouw van een gymnastiekzaal, waarover men ongelofelijk lang gedaan heeft.

Op 16 februari 1955 kregen wij van de Eerw. Moeder van het St Antonius Gesticht (het Zustersklooster) aan de Concordiastraat (bij het oude huis was de ingang aan de Scharloo-weg) een uitnodiging om aanwezig te zijn bij de inwijding van de kapel op 21 februari, welke inwijding zou geschieden door Mgr Zeppenfeldt. De inwijding van het convent was op 6 oktober al in stilte geschied door de waarnemende pastoor van Pietermaai, Pater J. Leeuwenberg. Mgr voelde zich erg zwak en

(Vervolg naar pag. 5)

Het nieuwe klooster van de Zusters van Schijndel aan de Concordiastraat.

Bloemen van N.V.P. en K.V.P. voor Gouverneur

Willemstad. — Naar wij vernemen hebben de Nationale Volks Partij en de Katholieke Volks Partij Z. Exc. Gouverneur Struycken namens hun leden gelukgewenst met diens benoeming tot Nederlands vice-premier en minister van binnenlandse zaken.

Hedenochtend werden van beide bovengenoemde politieke groeperingen bloemstukken ten paleize bezorgd, mede als blijk van waardering en dank voor hetgeen Gouverneur Struycken tijdens zijn bestuursperiode in het belang van het land verricht heeft.

Afscheidsreceptie Gouverneur

Willemstad. — Z. Exc. de Gouverneur en mevr. Struycken zullen woensdag 24 oktober a.s. van 20.30 — 22.30 uur ten Gouvernements-huize een afscheidsreceptie geven.

Donderdag 25 oktober zal eenzelfde receptie op Aruba plaats vinden.

Mordy Maduro in Nederland

Amsterdam. — De voorzitter van de Curaçaose Voetbalbond en bestuurslid van de F.I.F.A., de heer Mordy S. Maduro, vertoeft sinds enkele weken in Europa wegens gezondheidsredenen. De heer Maduro heeft, alvorens 8 oktober in Nederland te arriveren, specialisten in Frankrijk geraadpleegd en vertrekt 19 oktober naar Zwitserland en Italië voor medisch consult. Hij komt 23 november terug in Nederland en wil op 28 november in het Olympisch Stadion de wedstrijd bijwonen tussen het hoofdstedelijk voetbalelftal en een ploeg van het Russische Rode leger. Hij zal tijdens zijn Europees verblijf geen besprekingen op voetbalgebied voeren.

De heer Maduro vertelde aan een redacteur van het A.N.P.: „Het volgend jaar zijn op Curaçao de Middelamerikaanse voetbalwedstrijden en ik zou dus voor voetbalbesprekingen naar de daaraan deelnemende landen moeten gaan", waarmede hij bedoelde, dat hij momenteel in Europa weinig voetbalbelangen heeft. Desondanks zal hij tijdens zijn Europees verblijf enkele wedstrijden bijwonen. Hij zag zowel de wedstrijd Antwerpen tegen Rotterdam als België tegen Nederland in het stadion van Deurne en hoopt ook nog enkele wedstrijden om de Europese voetbalbeker te kunnen bezoeken.

's-Gravenhage. — Mej. mr N. S. C Tendeloo, lid van de Tweede Kamer voor de Partij van de Arbeid, is vannacht overleden in de ouderdom van 59 jaar.

★★★ Isla-kiezers eens met COP?

Wij hebben in het verleden menigmaal de vraag gesteld, welke belangrijke overwegingen de Curaçaose Onafhankelijke Partij er toe mochten gebracht hebben de tegenwoordige regering te steunen. Deze overwegingen konden volgens ons geen andere zijn dan de behartiging van het algemeen belang op de wijze zoals de C.O.P. deze zich voorstelt.

Toen de huidige democratische regering met de steun van de P.P.A. haar taak begon, was uiteraard niet geheel te voorzien, welke koers dit bewind na enkele jaren zou nemen. De C.O.P. kon haar deelname aan de regering dus motiveren met de redenatie, dat zij op die manier mede hielp een tamelijk onaantastbare regeringsmeerderheid te vormen, waardoor het gevaar van een onstabiel bewind werd voorkomen, en zij tegelijkertijd een vinger in de pap kreeg, waardoor zij in staat zou zijn, enige invloed op de daden der regering uit te oefenen.

Nu deze regering echter ongeveer de helft van haar termijn achter de rug heeft, en men de koers heeft kunnen volgen, die zij genomen heeft, lijkt ons de vraag opnieuw gewettigd, welke belangrijke overwegingen de Curaçaose Onafhankelijke Partij er toe gebracht hebben deze regering, na hetgeen zij in feite gedaan heeft, te blijven steunen.

Zonder nog weer eens opnieuw in te gaan op het verwonderlijke gedrag van de vertegenwoordiger van de C.O.P. in de Staten met betrekking tot bepaalde door de regering gedane voorstellen, zouden wij thans alleen maar eens willen wijzen op de zacht gezegd eigenaardige verklaring van minister Van der Meer naar aanleiding van de benoeming van gouverneur Struycken tot Nederlands vice-premier en minister van Binnenlandse Zaken en de daarop gevolg zijnde vragen van het lid der Democratische Partij J. A. O. Bikker aan de Antilliaanse minister-president over het zelfde onderwerp. De heer Bikker is geen lid van de regering, doch niemand, die de politieke situatie in de Nederlandse Antillen kent, zal wel willen ontkennen, dat deze vragen de instemming hebben van het partijbestuur van de Democratische Partij en dat zij althans voor wat hun algemene strekking betreft, door de regering onderschreven worden.

Wij hebben zowel over de verklaring van de heer Van der Meer als over de vragen van de heer Bikker onze mening reeds gezegd. En als men ons goed heeft gevolgd, dan zal men hebben begrepen, dat wij zowel in de verklaring als in de vragen een aanval op Nederland zagen, het land, dat na de laatste wereldoorlog al het mogelijke gedaan heeft de autonome status der Nederlandse Antillen te helpen bespoedigen, en waarmede de Nederlandse Antillen sinds het van kracht worden van het Statuut als gelijkwaardig rijksdeel verbonden zijn. Wij behoeven dat niet nader aan te tonen. Voor niemand, die van de verklaring en de vragen heeft kennis genomen, kan hierover enige twijfel bestaan.

Wat wij ons nu afvragen is hoe op de Isla werkzame Nederlanders, die de C.O.P. steunen, over deze voortgezette medewerking van hun politieke partij aan een regering en politieke groeperingen, die een dergelijke geestesgesteldheid ten toon spreiden, denken. Kunnen zij het eigenlijk wel met hun geweten van goed Rijksgenoot overeenbrengen, dat zij een partij steunen, die de krachten, welke momenteel het heft in handen hebben, mede in het zadel houdt? Zijn zij het met het standpunt der regering ten aanzien van bepaalde gedragingen van de gouverneur eens en scharen zij zich achter de opvatting van deze zelfde regering, dat Nederland nog veel te veel baas over deze eilanden speelt aldus zondigend tegen de bepalingen en de geest van het Statuut?

Wij zouden daar wel eens graag een antwoord op horen. En wanneer dit antwoord dan gegeven is, zouden wij met interesse wachten op de daden, die daar konsekwent op moeten volgen. Het is voor dat antwoord en voor die daden nog niet te laat. Doch zij mogen toch niet meer te lang op zich laten wachten!

R.A.F.-HUNTER-STRAALJAGERS IN AMMAN

WAPENS stromen van alle kanten het JORDAANSE gebied binnen

Ben Goerion: V.N. hebben hun taak niet altijd rechtvaardig verricht

Israelische tegenklacht

Amman (Reuter/ANP) — De versterking van Hunter-straaljagers, voor het garnizoen van de RAF in Jordanie, is vandaag aangekomen.

Generaal-majoor Ali Abu Nuwar, commandant van het Jordaanse leger heeft eerder deze week verklaard, dat de Britse straaljagers, die in Amman zijn gestationeerd, klaar staan om de Jordaanse troepen te helpen in geval van een Israelische aanval.

Een woordvoerder van het Britse departement van buitenlandse zaken heeft opnieuw bevestigd, dat Engeland overeenkomstig zijn verplichtingen ingevolge het Engels- Jordaanse verdrag Jordanië te hulp zal komen, indien dit land wordt aangevallen. Op vragen zei de woordvoerder, dat de beslissing over de vraag, of in geval van een aanval op Jordanië RAF-vliegtuigen in dat land de Jordaanse troepen te hulp zullen komen, door de regering te Londen zal worden genomen.

De RAF-eenheden staan niet onder bevel van de Jordaanse regering.

De Egyptische minister van oorlog en opperbevelhebber van de strijdkrachten, generaal-majoor Abdel Hakim Amer, heeft woensdag aan een verslaggever van het blad "Al Sjaab" meegedeeld, dat zijn eenheden de strijd zullen aanbinden in geval van agressie of dreiging met agressie jegens Jordanië. Hij deelde verder mee, dat Egypte de Jordaanse Nationale Garde zal blijven steunen met financiele en militaire middelen.

Op de vraag van een afgevaardigde van de Algemene Zionistische Partij in het parlement, wat Ben Goerion bedoelt met vrijheid van optreden van Israel in geval van inbreuk op de status quo in het Midden-Oosten, antwoordde de premier dat het hier niet de plaats is om deze vraag te bespreken.

Ben Goerion zei verder, dat hij hoogachting heeft voor de Verenigde Naties, maar dat de organen van deze wereldorganisatie, die belast zijn met het toezicht op de naleving van het bestand in Palestina, hun taak niet altijd op rechtvaardige wijze hebben verricht.

Israel heeft bij de Veiligheidsraad een tegenklacht ingediend, waarin het Jordanië beschuldigt van "aanhoudende schendingen" van de algemene bestandsovereenkomst en van de belofte aan Hammarskjoeld om het bestand in acht te nemen. De Veiligheidsraad komt aanstaande vrijdag bijeen om de Jordaanse klacht over "agressiedaden" van Israel te bespreken.

Van gezaghebbende zijde te Cairo is vernomen dat vertegenwoordigers van de Arabische generale staven op een bespreking te Cairo het eens werden dit jaar de Jordaanse Nationale Garde te steunen met 2 1/2 miljoen pond sterling. Volgende jaren zal 3,6 miljoen worden verstrekt.

Egypte, Saoedi Arabië en Irak zullen ieder 25% voor hun rekening nemen Syrië 10% en de Libanon en Jordanië elk 7 1/2%.

Egypte verstuurde reeds drie partijen oorlogsmateriaal naar Jordanië. Deze maand volgen er nog twee. Dit materiaal zou voldoende zijn om 15 bataljons van de Jordaanse Garde uit te rusten. Zoals gemeld hebben ook andere landen wapens gezonden.

Volgens een radiobericht uit Israel zouden dinsdag Syrische soldaten in Jordaanse steden zijn gezien.

De Israelische minister van buitenlandse zaken mevrouw Gilda Meier heeft gisteren een onderhoud gehad met de Sovjet-Russische ambassadeur in Israel.

Uit Israelische bron is vernomen dat mevrouw Meier hem heeft gezegd, dat de aanwezigheid van troepen van Irak in Jordanië de status quo van het Midden Oosten zou verstoren. Het militaire evenwicht zou dan verbroken zijn en de veiligheid in het Midden Oosten zou worden bedreigd.

De Israelische ambassadeurs van Londen, Washington, Parijs en Moskou hebben vandaag te Jeruzalem met de Israelische minister van buitenlandse zaken, mevrouw Meier en enkele hoge ambtenaren van het ministerie, de situatie in het Midden Oosten besproken.

Trein ontspoord in Brazilië

Rio de Janeiro. — In de Braziliaanse staat Bahia, nabij Rio de Cachoeira, is woensdag een trein ontspoord. Vier mensen verloren daar bij het leven; 190 werden gewond. De toestand van twintig der gewonden is zeer ernstig te noemen.

Wederzijdse beschuldigingen komen lòs

NIEUWE onthullingen inzake publikaties over Koninkl. Huis

Regeringsverklaring nodig om onrust weg te nemen

's-Gravenhage. — Mr dr Van Maasdijk, kamerheer in buitengewone dienst van H.M. de koningin en president-commissaris van de N. V. Rotatie-drukkerij, die „De Telegraaf" en „Het Nieuws van de Dag" uitgeeft, heeft in „De Telegraaf" gereageerd op het interview, verschenen in de „Sunday Pictorial". Hij zegt in „De Telegraaf" onder meer:

Het rumoer rond het koninklijk huis heeft niet de pijnlijk langdurige kabinetscrisis veroorzaakt. Het is juist omgekeerd: de pijnlijk langdurige kabinetscrisis heeft ertoe geleid, dat het rumoer niet wilde verstommen. Het sedert de verkiezingen op 13 juni demissionaire derde kabinet-Drees was namelijk belast met de welhaast onherstelbare beleidsfout van de vorige minister van buitenlandse zaken, mr J. W. Beyen, op 8 juni tijdens een vertrouwelijke persconferentie voor Nederlandse hoofdredakteuren begaan. Nog vóór de eerste publikatie over het koninklijk huis in „Der Spiegel" van 11 juni was verschenen, ging de minister diep in op het privé-leven te Soestdijk en gaf daarbij blijk van zijn grote bezorgdheid. Vele hoofdredacteuren, die zich tot dat ogenblik van generlei moeilijkheden te paleize bewust waren, keerden vol zorgen naar hun redacties terug, en toen enige dagen later „Der Spiegel" met het waarlijk ongehoorde artikel verscheen, kon de reactie niet meer zo spontaan zijn als normaliter het geval ware geweest.

„Het Parool" schrijft over de publikatie, die de „Sunday Pictorial" toeschrijft aan mr Van Maardijk, dat tien minuten, voordat de wagen met de kamerheer in buitengewone dienst Van Maasdijk aan het stuur, bij hotel Trier te Soestdijk voorreed om een Britse verslaggever af te halen, heeft deze daar aan een

(Vervolg naar pag. 5)

Gisteren vertrok consul Don Andres Julio Espinal met zijn echtgenote naar Sto Domingo, waar hij, zoals bekend, als lid van de Volksvertegenwoordiging werd benoemd. Een groot aantal autoriteiten en vrienden deed hem op Plesman Luchthaven uitgeleide, zoals de foto toont, die in de grote hal van het stationsgebouw werd genomen.

Mevr. BOUMAN ridder Nederl. Leeuw

's-Gravenhage. — Mevr. Bouman, de verdedigster van wijlen Jungschlaeger en Schmidt, is bij Koninklijk Besluit benoemd tot ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. H.M. de koningin ontving vanmiddag de heer en mevr. Bouman en overhandigde daarbij de versierselen.

Causerie door miss HAGLUND

Wederom: huishoudschool moet er zo spoedig mogelijk komen

„Houdt er mee op gelden naar Bovenwinden te zenden"

Willemstad. — Er moet, en wel op zo kort mogelijke termijn, op Curaçao een huishoudschool voor de meisjes komen en Curaçao moet nu eindelijk eens ophouden geld naar de Bovenwinden te zenden. Stuur geen geld, maar materialen en leer de inwoners wat zelfwerkzaamheid is. Dit is dan in enkele woorden samengevat de betekenis van de belangrijkste punten, die miss Elsa Haglund, F.A.O.-home-economist, gedetacheerd bij de Caraïbische Commissie, gisteravond tijdens haar uiteenzetting over „De huishoud-economie" in het Cultuur Centrum besprak.

Wat dit eerste betreft, wees miss Haglund met nadruk op het belang van een dergelijke school voor Curaçao en op de absolute noodzaak, dat de huishoudschool er komt. Zij gaf trouwens vrij duidelijk uiting aan haar mening, dat de vrouw hier in het algemeen wat bij de man wordt ten achter gesteld.

Over de „ondersteuning" van de Bovenwinden ontstond enige uiterst voorzichtige diskussie in de zaal. Het werd spoedig duidelijk, wat de inleidster bedoelde met haar „stuur geen geld meer naar de Bovenwinden". Zij noemde in dit verband de overvloedige aanwezigheid van geld op Curaçao jammer, omdat dit nu zo gemakkelijk naar de andere eilanden wordt gestuurd. Het ware volgens mej. Haglund beter in plaats van dat geld de bevolking materialen te sturen ter bevordering van de zelfwerkzaamheid en het zelfrespekt van de eilandbewoners. Het was haar opgevallen, dat met name de jeugd op de Bovenwinden van goede wil is.

Spreekster begon haar causerie met een uiteenzetting over de betekenis en het belang van de huishoud-economie. Een maatschappij kan eerst goed gezond zijn, wanneer de cellen ervan — de gezinnen dus — gezond zijn, dat wil zeggen: onder goede omstandigheden leven. Het gebeurt nog al te veel, dat de mensen in te kleine of in te schamel ingerichte woningen leven, wanneer althans al van een woning sprake kan zijn. Het belang van de goede woning moet de mensen worden bijgebracht en in dit opzicht achtte zij het huidige geslacht als „verloren". Er moet dus voor de jeugd iets worden gedaan. Voorlichters moeten worden gekwalificeerd en zij pleitte voor het opnemen van het leervak huishoud-economie in de lesroosters van de lagere-, mulo- en middelbare scholen.

Aan het begin van de avond werden de aanwezigen welkom geheten door mr H. C. Debrot namens de minister-president, die tot zijn spijt verstek had moeten laten gaan. In zijn slotwoord dankte de heer Debrot mej. Haglund voor de leerzame avond.

Raad van bestuur van Bouwcredietbank geïnstalleerd

Willemstad. — Gistermiddag vond ten kantore van de Raad van Ministers de installatie plaats van de Raad van Bestuur van de Bouwkredietbank door de Minister van Financiën, de heer J. E. Yrausquin.

In een korte toespraak wees de minister op het doel en de belangrijkheid van de Bouwkredietbank voor onze gemeenschap. De minister was ervan overtuigd, dat de Bank in een bestaande behoefte zal gaan voorzien en mede zal helpen aan de oplossing van het woningbouw-probleem. Hierna verklaarde hij de Raad van Bestuur als geïnstalleerd.

De toespraak van Minister Yrausquin werd beantwoord door de Voorzitter van de Raad van Bestuur der Bouwkredietbank, de heer C. D. Kroon, die de minister dank zegde voor het vertrouwen gesteld in de leden van de Raad van Bestuur. Hij zeide de minister te kunnen verzekeren, dat de Raad van Bestuur alles in het werk zal stellen om de Bouwkredietbank aan haar doel te doen beantwoorden.

Bestuurscollege stelt Raad voor:

GELDLENING van twee ton aan Visserijbedrijf BLOK

Ter financiering van de noodzakelijke uitrusting

Sedert enige jaren wordt door de Rederij-Blok een visserijbedrijf in de Nederlandse Antillen uitgeoefend. Van de aanvang af was dit bedrijf er op gericht om geleidelijk aan tot verdere ontplooiing te komen en de basis te leggen voor de vestiging in de Nederlandse Antillen van een goed geoutilleerde visserij in het groot.

Stellig is het van groot belang dat pogingen in het werk worden gesteld om de visserij, die plaatselijk wordt uitgeoefend, tot verdere uitbouw te brengen. Vis vormt immers een waardevol volksvoedsel en komt thans in veel geringere hoeveelheden beschikbaar als waarvoor consumptie mogelijkheden voor handen zijn, aldus de toelichting op een voorstel van het Bestuurscollege tot het verstrekken van een lening voor dit bedrijf.

Bij een ruimere aanvoer van vis zou danook de invoer van vers, gekoeld en bevroren vis kunnen worden beperkt, alsook enige verschuiving kunnen plaats vinden van het verbruik van vlees naar het verbruik van vis, en derhalve ook de invoer van vlees enige beperking ondergaan.

De uitbouw van de plaatselijke visserij past derhalve geheel in het kader van het streven naar verbreding van een economische basis, waarbij plaatselijk wordt voortgebracht hetgeen tot nog toe van elders moet worden ingevoerd.

De ontplooiing van het visserij bedrijf Blok is evenwel niet verlopen zoals aanvankelijk werd verwacht. Gebleken is namelijk dat, wil van een regelmatige en ongestoorde visserij sprake zijn, de diepzee visserij moet worden toegepast. Op deze diepzee-visserij is evenwel het materieel niet ingesteld, terwijl de beschikbare particuliere middelen niet toereikend zijn voor de financiëring van de voor deze visserij nodige outillage. Vandaar dat de Heer Blok zich tot het Bestuurscollege heeft gewend, met het verzoek hem in de financiëring van de noodzakelijke outillage tegemoet te komen door de verschaffing van een geldlening.

Het Bestuurscollege is van mening, dat het aanbeveling verdient, dat het eilandgebied door middel van medewerking aan de financiëring het vestigen van een goed geoutilleerd visserijbedrijf in de Nederlandse Antillen bevordert.

Daarmede wordt immers een bijdrage geleverd aan de verbreding van de economische basis van het eilandgebied, die aanvankelijk van bescheiden belang, geleidelijk aan van meer betekenis kan worden.

Het Bestuurscollege zou de geldlening willen beperken tot ten hoogste ƒ 200.000,— en ten hoogste tot 70% van de vanwege het Bestuurscollege vast te stellen waarde der bij het visserijbedrijf te gebruiken schepen, welke schepen hypothecagir worden verbonden.

De resterende 30%, alsmede de verdere outillage en het nodige bedrijfskapitaal zullen uit particuliere middelen worden verstrekt. Behalve voorwaarden, die worden gesteld ter beperking van het financieel risico van het eilandgebied, waren in de geldleningsacte tevens voorwaarden op te nemen die er op zijn gericht de verkoop van de gevangen vis zoveel mogelijk over te laten aan wederverkopers en bij de visserij zelf de landskinderen in te schakelen.

Tourist wilde zijn benen tonen?

Willemstad. — Een tourist, die met de „Maasdam" op doorreis was, moest wel een heel raar idee in zijn hoofd gekregen hebben, want deze reiziger wilde slechts met een zwembroek en een hemdie eroverheen een wandeling door Willemstad maken. Hem werd aan het verstand gebracht, dat zulks hier niet bepaald getolereerd wordt, waarna hij de scheepsladder weer beklom en een broek met lange pijpen uit zijn koffer viste.

Voor de gebrekkige kinderen

Willemstad. — In verband met de actie voor de Gebrekkige Kinderen is door de leiding van de „Toneelgroep Mascarada" besloten van de netto opbrengst van de opvoeringen van het toneelstukje „JOPIE COMO STANDBEELD" en het Kinderballet onder leiding van de heer C. Sillie, een derde deel af te staan.

Zo kon van de opbrengst van de voorstelling op 10 oktober j.l. in het Theater Roxy reeds ƒ 150.— worden overgedragen.

Indien de beschikking kan worden verkregen over een zaal zullen meerdere opvoeringen volgen, aangezien de voorstelling een overweldigend succes is gebleken.

Een en ander zal bijtijds worden bekend gemaakt.

Lijk aan boord van „Maasdam"

Willemstad. — Aan boord van de „Maasdam", die gistermorgen onze haven aandeed, bevond zich het stoffelijk overschot van de 50-jarige tourist Joseph Donoghue, geboren te Massachussets. Tijdens de reis van La Guaira naar Curaçao is hij overleden. Het lijk wordt naar de Verenigde Staten vervoerd.

Finale hersengymnastiek

Willemstad. — Hedenavond zal de finale plaats vinden van de hersengymnastiekwedstrijden, uitgeschreven door de jongemannen-vereniging „Spes Patriae". Gezien de fijne ruime zalen, die het JPF Clubgebouw bezit, zullen alle drie de groepen geholpen worden en zelfs wordt het weer uitgezonden door de culturele zender van Radio Hoyer. De wedstrijd begint om half negen en men rekent op een zeer grote belangstelling voor deze finale.

WEST-END
„Trouble in Store"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA
„Cloak and dagger"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY
„The invasion of the body snatschers"; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„Dragonfly spuadron'; 20.00 uur
KRANSGEBOUW
„Jeanne d'Arc au bucher'; 20.00 uur

MIKVE ISRAEL
Vrijdag 19 Oct. a.s. Sabathavond-dienst 6.30 n. v.
Zat. 20 October a.s. aanvang 8.45 v.m. Sabbathochtenddienst Schriftlezing Genesis Cap. XVIII tot XXIII.

Niemand slaagde

Willemstad. — Uitslag van de examens voor de akte Wiskunde l.o., gehouden op Curaçao op 23 en 24 augustus, 13 en 16 oktober 1956: Geëxamineerd: 3 candidaten; Teruggetrokken na schriftelijk examen: 1 candidaat, Afgewezen: 2 candidaten.

Winkels open tot 8 uur

Willemstad. — In verband met de vertraagde aankomst van de Santa Paula, die vermoedelijk rond 5 uur vanmiddag te Curaçao zal arriveren, is toestemming verleend om de winkels in de stad tot vanavond 8 uur geopend te houden.

Britse Kroon in beroep

Londen. — De Britse Kroon zal maandag bij het hoogste Engelse rechtscollege, het Hogerhuis, in beroep gaan tegen de uitspraak van een hof van appèl in november vorig jaar, dat prins Ernest Augustus van Hannover Brits onderdaan is. Prins Augustus, die het hoofd is van het Duitse huis van Hannover, voert een juridische strijd om te bewijzen, dat hij Engels onderdaan is ingevolge een wet van 1705. Deze wet verleent het Engelse onderdaanschap aan de nakomelingen in rechte lijn van de keurvorstin Sophie, van Hannover, kleindochter van koning James I en moeder van koning George I van Engeland.

De uitspraak van het Hof van appèl ten aanzien van het nakomelingschap kwam erop neer, dat bijna iedere koning, koningin en regerende prins in Europa, onttroonde vorsten incluis, het Engelse onderdaanschap kunnen opeisen.

De slagers in Neurenberg zijn van plan, ter gelegenheid van het 80-jarige bestaan van hun vereniging een worst te maken van een lengte van 500 meter. Vijf koeien, vijf varkens en vijf kalveren hebben hiervoor reeds hun leven moeten offeren.

VAN HET FILMDOEK

HELL ON FRISCO BAY

... boeiende film van het gangster-genre is de presentatie van Warner Bros' "Hell on Frisco Bay", die door de nieuwe filmmaatschappij „Jaguar" is vervaardigd en in CINELANDIA vertoond zal worden. Allan Ladd is behalve akteur tevens producer van dit Cinemascopeprodukt in WarnerColor. In de rolbezetting zijn verder: Edward G. Robinson, Joanne Dru, William Demarest, Paul Stewart, Perry Lopez en Fay Wray, die de belangrijke rollen vertolken.

Het filmverhaal wil dat Ladd, na een vijfjarige gevangenisstraf uitgezeten te hebben, op zoek gaat naar de moordenaar voor wiens misdaad hij heeft moeten opdraaien. Als expoliticeman krijgt hij na zijn invrijheidstelling hulp van een collega. Getweeën beginnen zij hun speurtocht door de sloppen van „the San Francisco Bay-front", waar zij een spoor van de moordenaar menen te zullen vinden. Maar in dit afgrijselijke en gevaarlijke oord, zetelt de „hoodlum-boss" Amato (Robinson), die veel te doen heeft gehad met Alan Ladd's valse veroordeling. De kennismaking is daarom allesbehalve joviaal en de knokpartijen, die erop volgen, zijn een onderdeel van de onderwereld-activiteiten.

BIG HOUSE, U.S.A.

De film „Big House, U.S.A.", die in WEST-END van morgen af vertoond wordt, geeft een ongenadig beeld van de handelwijze, die vijf „zware jongens" gebruiken om uit de Casabel Island-gevangenis te vluchten. Hoewel het verhaal rond de ontsnapping soms iets te geforceerd aandoet, kunnen wij gerust aannemen, dat zulke toestanden werkelijk in Amerika bestaan. De berichten omtrent opstanden, die de laatste tijd in menige gevangenis uitbraken, staven hierin onze mening.

In de eerste scene ziet men Ralph Meeker als Jerry Barker, die een achtjarige knaap kidnapt en ook als verdacht van moord op deze in de gevangenis terecht komt. Hier ontmoet hij vier duistere figuren, die aller iets op hun kerfstok hebben. De bijnamen: „master bank-robber" „murderer"; „trigger-happy kid" en „machine gun Mason" kwalificeren hun gedrag. Onderscheidenlijk worden deze rollen vervuld door Broderick Crawford, Lon Chaney, Charles Bronson en William Talman. De enige vrouwelijke speler in deze rolprent is de debuterende T.V.-ster Randy Farr, die als tegenspeelster van Ralph Meeker, een korte rol toebedeeld kreeg.

De senario-schrijver, John C. Huggins, heeft spanning en actie in „Big House, U.S.A." zodanig aaneengekoppeld, dat deze Bal-Air-produktie aantrekkelijker door geworden is.

DE VRUCHTEN VAN DE ZOMER

Een pittig en pikant gerecht op Franse wijze geserveerd met een ondeugende glimlach en een ontwapenende charme, noemen de filmmakers het produkt „De vruchten van de zomer", dat in ROXY gedraaid wordt.

Het onderwerp, waarover de film handelt, is op vrijmoedige wijze geënsceneerd en het uitbeelden van de karakters valt prima mee. In de rolverdeling zijn: Edwige Feuillère, Henri Guisol, Etchika Choureau en Claude Nicot.

In de film gaat het om drie mensen: vader, moeder en dochter, die theoretisch een gezin vormen, maar practisch in drie huizen wonen. De vader is een hoge regeringsfunctionaris, die zijn levendige en charmante vrouw „verwaarloost" door zijn verblijven in het buitenland, vergaderingen en politiek. Zijn vrouw zoekt daarom afleiding in het beheren van een winkel en woont meestal boven de zaak. Hierdoor is de 18-jarige dochter, die in het ouderlijk huis woont, in grote vrijheid opgegroeid.

Een keerpunt komt er wanneer de vader voor een hogere funktie in aanmerking komt, doch zich nu geplaatst ziet de familiaire band eerst te verstevigen. Te beginnen moet hij het zedelijk peil van zijn dochter onder handen nemen. Zijn vrouw meer liefde schenken is het tweede plan, dat zijn aandacht verdient. Hoe deze drie mensen de situaties oplossen krijgt men in de 111 minuten lange film te zien.

„De vruchten van de zomer" is van Nederlandse onderschriften voorzien.

„Swing Casino" in „Coco Raspá"

Willemstad. — De leider van conjunto „Swing Casino" belt ons op om ons er op attent te maken, dat zijn band het grootste deel van de uitvoering „Coco Raspá" voor zijn rekening nam en niet ook „Lluvia Musical". Dit laatste conjunto trad slechts éénmaal op, en wel na de pauze.

Enthousiast weerzien in Valencia

Spaanse ballingen terug uit de Sovjet-Unie

Van het „paradijs der arbeiders" naar Franco's „fascistische hel"

Slachtoffers van burgeroorlog

(Van onze correspondent in Spanje)

Aan boord van het Sovjet-Russische s.s. „Crimea" is eind september in de haven van Valencia de eerste groep op verzoek uit Rusland repatriërenden Spanjaarden in het vaderland teruggekeerd. De aangelegenheid is binnen het raam van het Spaanse nationale leven en van de Spaans-Russische betrekkingen uitermate belangwekkend. Dat er tussen het Spaanse en het Russische Rode Kruis reeds sedert geruime tijd over deze repatriëring onderhandelingen gaande waren, was ook in Spanje officieel bekend gemaakt. Op 27 september verscheen tenslotte in de bladen de mededeling, dat de eerste groep aan boord van een Sovjet-Russisch schip de volgende dag zijn Spaanse haven van bestemming zou bereiken. De naam van de haven werd niet genoemd. Deze was slechts bekend gemaakt aan de familieleden van de repatriërenden. Het was dus duidelijk — en begrijpelijk — dat de regering niet wenste, dat voor deze ontvangst „de gehele natie" op de been zou zijn, zoals het geval was, toen twee jaar geleden te Barcelona de in de jongste wereldoorlog door de Russen krijgsgevangen gemaakte soldaten van de Spaanse Blauwe Divisie uit Rusland in Spanje terugkeerden.

Ditmaal betrof het de terugkeer van Spanjaarden, die tijdens de Spaanse burgeroorlog naar de Sovjet-Unie waren uitgeweken, óf, volgens een aannemelijke Spaanse lezing, niet zozeer uitgeweken als wel ontvoerd waren.

Van de 365 thans volwassen Spanjaarden, mannen en vrouwen, die deze eerste groep telt, waren er slechts 18, toen zij uitweken, 16 jaar of ouder, al de overigen waren beneden die leeftijd goeddeels nog min of meer kleine kinderen. Behalve deze 365 nu volwassen Spanjaarden bestaat deze eerste groep repatriërenden uit 149 in Rusland geboren kinderen van deze volwassenen, voorts uit 21 Rusische vrouwen, gehuwd met Spanjaarden. In totaal zullen binnenkort 1300 Spanjaarden uit de Sovjet-Unie naar Spanje gerepatriëerd zijn; waartoe de „Crimea" nog driemaal de reis van Odessa naar Spanje zal maken.

Het totaal aantal Spanjaarden, dat in de burgeroorlog de wijk nam of „ontvoerd" werd naar de Sovjet-Unie wordt geschat op ruim 6000, waarvan een aantal inmiddels is overleden. De thans teruggekeerde uitgewekenen zijn voor het overgrote deel afkomstig uit Spanjes noordelijke provincies, voornamelijk Basken, zij vertrokken uit Bilbao, kort voor de inname van de stad door de „nationalen."

Dat het er, lang voor de „Crimea" — die de Spaanse en Sovjet-Russische vlaggen voerde en bescheiden gepavoiseerd was — gemeerd lag, over en weer tussen dek en wal, pathetisch is toegegaan, hoeft geen betoog. De repatriërenden hingen uit de patrijspoorten, over de railing en zelfs uit de masten. Aanvankelijk in gespannen zwijgen, totdat zij dit verbraken met kreten als „leve Spanje"! en „leve het Spaanse volk!" Op een gegeven moment stieten zij uit volle borst de typisch Noordspaanse sportkreet uit, „ra-rar-ra!", afgewisseld met klaterend applaus.

Lang voor de eerste Spanjaard het schip verliet — de formaliteiten waren lang en ingewikkeld — waren de families aan de wal al in druk en luid gesprek met de teruggekeerde verloren zoons, broers, zussen enz.

Het eerst gingen de voorzitter en enkele andere top-funktionarissen van het Spaanse Rode Kruis aan boord. In de kapiteinshut en in aanwezigheid van de kapitein, Michail Grigor, begroetten zij middels een tolk de vice-president van het Russisch Rode Kruis, Anatolio Obedenny, die de reis had meegemaakt. De begroeting had plaats onder een enorm embleem met sikkel en hamer en een portret van Lenin. Het onderhoud wordt afgeschilderd als uiterst hoffelijk.

Door een lieftallige Valenciaanse verpleegster werd daarna de Russische vice-president een boeket fraaie bloemen aangeboden en vervolgens kwam de gouverneur van Valencia in de kapiteinshut zijn opwachting maken, en de bemanning een aangenaam verblijf in Valencia wensen.

Nadat de repatrianten zich na hun ontscheping aan de wal hadden kunnen vertreden en zich met hun families onderhouden, zijn zij met autobussen naar een opvangcentrum in Zaragoza vervoerd; en vandaar naar hun resp. plaatsen van oorsprong, om er zich in te schakelen, zoals het heet, in het normale Spaanse leven. Maar men heeft wel enige reden om aan te nemen, dat de overheden zich ervan zullen willen vergewissen in hoeverre de teruggekeerden gezien hun Russisch verleden diverse bijzondere „nazorgen" mochten nodig hebben.

Hun physieke staat wordt „goed" genoemd. Hun kleding wordt beschreven als nieuw, netjes, doch kleur- en fleurloos en ouderwets.

Van het Russische Rode Kruis hebben zij vele geschenken meegekregen, ook voor de familie in Spanje. De mannen keren nagenoeg allen terug als geschoolde fabrieksarbeiders, een aantal hunner heeft zelfs universitaire opleiding achter de rug. Kortom: het zijn zeer bruikbare arbeidskrachten blijken.

Kan Spanje in de gebeurtenis een „daad" van Sovjet-Russische coëxistentie-wil zien? In ieder geval was er onder wijlen Stalin geen sprake van, dat Moskou zou toegeven, dat Spanjaarden in Sovjet-Rusland uit heimwee naar het vaderland, de familie of wat dan ook, de voorkeur gaven aan terugkeer naar „de fascistische hel van Franco's Spanje" boven voortgezet verblijf in het „paradijs der arbeiders".

Bezorgdheid over de haringstand in de Noordzee

Kopenhagen. — Op het internationale raad voor het onderzoek van de zee, hebben de deelnemende landen hun bezorgdheid uitgesproken over de haringstand in het ziudelijk gedeelte van de Noordzee. Men wil door middel van het merken van haring op grote schaal, vooral in de Duitse Bocht waar de zogenaamde Blödengronden liggen, nagaan hoe groot de schadelijke invloed van de visserij op de daar voorkomende jonge haring is. Voorts wil men onderzoeken of er verband bestaat tussen het interen op het „kapitaal", dat zich daar in de vorm van jonge haring bevindt en de visserij op oudere haring in de zuidelijke Noordzee. Alle deelnemende landen (Frankrijk, België, Engeland, Nederland, Duitsland, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Polen, Rusland en IJSland) is aanbevolen, het verdere haringonderzoek met alle middelen voort te zetten, opdat er een beter inzicht verkregen kan worden in de stand van zaken aangaande de haringvoorraad van de Noordzee. Om tot eventuele beperking van de visserij te komen zal men over meer gegevens moeten beschikken voordat er overbevissingsmaatregelen genomen kunnen worden.

Adenauer stelde nieuwe Duitse regering samen

Bonn. — Bondskanselier Adenauer van West-Duitsland heeft dinsdagmiddag de nieuwe samenstelling van zijn regering aan de Westduitse president, Heuss, voorgelegd. Het aantal ministers is verminderd van 20 tot 16. De minister van defensie Theodor Blank, is vervangen door Franz Josef Strauss van de christen-sociale Unie.

In tegenstelling tot de verwachtingen behoudt de 60-jarige Franz Bluecher de funktie van vice-kanselier. Algemeen was aangenomen dat de minister van buitenlandse zaken, Von Brentano, dit zou worden

De partijverhoudingen in Adenauers coalitieregering zijn door de wijzigingen niet aangetast.

Grotere Franse bereidheid bij Engelse deelname aan douane-unie verwacht

Londen. — De „Financial Times" schrijft, dat het Engelse voornemen tot deelneming aan de voorgenomen Europese gemeenschappelijke markt vrijwel zeker Frankrijk meer bereid zal doen zijn tot compromissen ten aanzien van details van de voorgenomen Europese douane-unie. Van het begin af aan, zo schrijft het blad in een hoofdartikel, werd door Frankrijk en Duitsland bij de besprekingen over de voorgenomen douane-unie der zes landen van de Europese gemeenschap voor kolen en staal en over de Euratom het zwaartepunt op verschillende plaatsen gelegd.

De Fransen zien het plan voor een gemeenschappelijk Europees bureau voor de ontwikkeling van kernenergie zeer gaarne tot stand komen en zij hebben getracht de onderhandelingen over dit plan geheel gescheiden te houden van die over de Europese gemeenschappelijke markt.

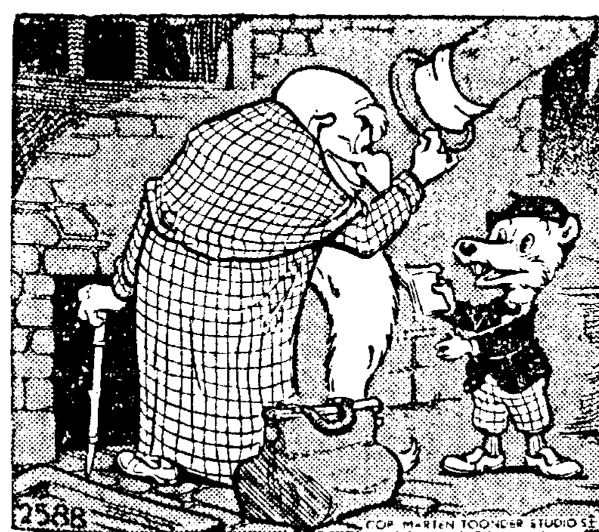
De Duitsers, die natuurlijk zeer begerig zijn naar de voordelen, die zij door de gemeenschappelijke markt zouden verkrijgen, doordat zij het land met de sterkste concurrentiepositie van de groep landen zijn, hebben aangedrongen op verbinding tussen beide plannen. Het voornaamste verschil van mening betreft thans de zekerheid, die door de Fransen verlangd wordt, alvorens zij er in toestemmen hun invoerbeperkingen en tariefmuren af te breken.

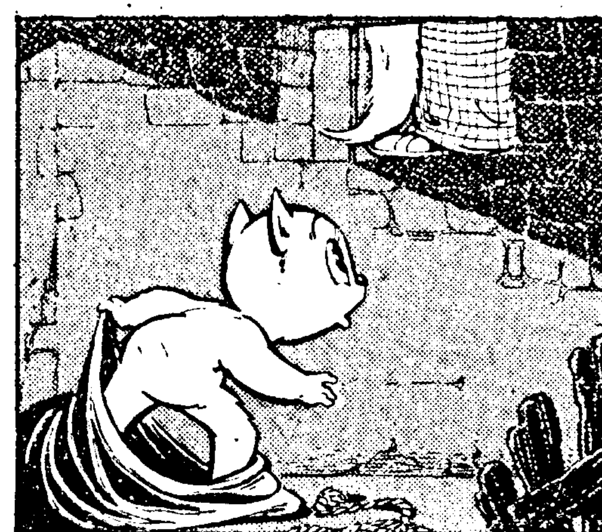
Er zijn belangrijke faktoren van de Franse industrie, aldus de „Financial Times", die op het ogenblik alleen maar kunnen voortbestaan, doordat zij kunstmatig tegen buitenlandse concurrentie worden beschermd. Hoewel dit voor de meeste landen in Europa en elders geldt, is deze zwakte wel bijzonder duidelijk in Frankrijk. De Fransen beweren echter, dat hun zwakke concurrerende positie niet voorvloeit uit een structueel gebrek, doch uit het feit, dat de kosten van sociale lasten — in de vorm van kinderbijslag en dergelijke, die door bijdragen van de werkgevers worden gefinancierd —, voor de Franse industrie hoger zijn dan die in andere landen.

Zij dringen aan op concessies van Duitse zijde, die het verschil in dit opzicht tussen de beide landen zullen verminderen. Het is vrijwel zeker, dat, nu Engeland bereid is tot de gemeenschappelijke markt toe te treden, Frankrijk eerder tot compromissen bereid zal zijn dan anders het geval was geweest.

Afgewacht zal nog moeten worden, aldus de „Financial Times", of hetgeen er uit de onderhandelingen der zes landen resulteert, meer zal lijken op het oorspronkelijke plan van een volledige douane-unie, of meer op het Britse ontwerp van een „gedeeltelijk vrijhandelsgebied".

TOM POES en de Kniphoed

2588. De journalist Argus klauterde uit het kelderraam en stond toen tegenover een gebogen grijsaard, die een zéér hoge hoed op had en een zwaar koffertje trostte.

„Wat deed U in mijn pakhuis, hè?" krastte de oude. „Weet U niet dat inbreken slecht is, hè? Hebt U geen geweten?"

„Weinig", gaf de reporter toe. „Ik ben verslaggever, zodoende. Ik rook daar een berichtje en toen ging ik naar binnen. U kent dat".

„Het is droevig", zei de grijsaard afkeurend. „U moest U schamen! Maar ter zake hebt U soms waarden te koop? Ik bied er goud voor! Mooi goud!"

„Ha!" riep Argus, „die is goed! Waarden van een krantenman kopen! Haha! Nee, de enige waarde die ik heb, zit in dit boekje, opa! Een interview!"

Tom Poes, die intussen vlug en onhoorbaar uit de zak gekropen was, zag dat de magister Hocus zijn kniphoed afnam en die over het opschrijfboekje sloeg.

„Hier is een goudstuk", hoorde hij hem kakelend. „Een interview is even goed als iets anders — wanneer het maar waarde heeft voor de bezitter. Hèhèhèhé!"

„Ik ben te laat", dacht Tom Poes bitter. „Hier in deze kelder kan ik niets doen en ik kan niet eens zien wat er precies gebeurt. Hm. niets aan te doen. Mijn tijd komt nog wel. Voorlopig kan ik beter uit het gezicht blijven".

Dat lukte gemakkelijk, want Hocus Pas had het voorlopig te druk om rond zich heen te kijken. Zo had hij ook niet in de gaten, dat een paar ongure gedaanten hem om een straathoek stonden te begluren. Het waren de schurken Super en Hieper, die aangetrokken werden door de glans van het goudstuk.

„Wat doet die oude vent daar?" fluisterde Hieper. „Zal ik schieten, baas?"

„Wacht even!" siste Super. „Hij raapt iets op......"

Staking onder Japanse scheepswerf-arbeiders

Tokio. — Een groot deel van de Japanse scheepswerven lag vanmorgen stil, omdat meer dan 50.000 Japanse scheepswerf-arbeiders de derdefase van hun serie stakingen voor hogere lonen begonnen. De eerste twee fasen omvatten stakingen van een beperkte duur, namelijk 48 en 84 uur, die van heden zal echter voor onbepaalde tijd voortduren.

Amerikaanse marine bestelde atoomkruiser

Washington. — De Amerikaanse Marine heeft dinsdag opdracht gegeven voor de bouw van een atoomkruiser, bewapend met geleide projektielen. De kosten zijn ongeveer $ 87,5 miljoen; de waterverplaatsing ongeveer 14.000 ton.

Benoemingen bij Dominicanen in Nederland

Op voordracht van de provinciaal der Dominicanen benoemden, met ingang van 12 oktober:

De bisschop van Haarlem pater W. Bosch tot kapelaan te Alkmaar (H. Dominicus) en pater M. Vijverberg tot assistent te Amsterdam (H. Thomas van Aquino);

De bisschop van 's-Hertogenbosch pater M. Hoenselaars tot pastoor te Langenboom en pater J. Roghmans tot kapelaan te Nijmegen (H. Dominicus);

De bisschop van Rotterdam pater L. van Elburg tot kapelaan te Schiedam (H. Jon. de Doper).

Pater J. de Boer, afgetreden pastoor van Langenboom, werd in het klooster te Venlo geplaatst en belast met het werk onder de militairen. Pater G. Oonk werd in Leeuwarden toegevoegd aan het werk van „De open deur" aldaar en pater Th. Huigen werd voor landelijk apostolaatswerk geplaatst in Rotterdam (Blijdorp).

Herdenkingsalbum „Eduard van Beinum"

Naar wij vernemen zal dit najaar een uitgave verschijnen onder de titel „Eduard van Beinum" ter gelegenheid van het feit dat de heer van Beinum 25 jaar dirigent zal zijn van het Concertgebouw Orkest. Dit album waarvoor Wouter Paap de tekst verzorgde en dat verlucht wordt met vele foto's wordt uitgegeven door de Baarnse uitgeverij „Het Wereldvenster" in samenwerking met Philips' Phonographische Industrie eveneens te Baarn.

Op HAITI wordt begonnen met bauxietwinning

Hamburg.— De Deutsch-Süd-Amerikanische Bank te Hamburg heeft bekend gemaakt, dat een dochtermaatschappij van Reynolds het volgend jaar een aanvang zal maken met bauxietwinning op Haiti. Reeds in 1943 werden op Haiti bauxietreserves ontdekt, maar thans zal voor het eerst met moderne methoden de winning van bauxet ter hand worden genomen. De installaties hiervoor zijn in de nabijheid van Miragoana in het Zuiden van het eiland gevestigd. Van daar uit zal de bauxiet worden verscheept naar een aluminiumfabriek in Texas.

De installaties zijn ingesteld op een normale produktie van 400.000 ton en hebben een reserve capaciteit van maximaal 900.000 ton per jaar.

ERIC DE NOORMAN: DE SCHEEPSBOUWER

9—33 We zijn van de verdrinkingsbood gered denkt Eric grimmig, maar wat maakt het eigenlijk uit? Het duurt nu alleen iets langer voor wij omkomen...... van de honger. Met deze weinig opwekkende gedachte wendt de Noorman zich zwijgend af van de zee en gevolgd door Erwin en Axe loopt hij doelloos het duin in. Ze kunnen geen vlot maken, geen signaalvuur aanleggen, het vaste land niet bereiken over de wadden omdat de afstand te groot is, het enige wat nog redding kan brengen is een voorbijvarend schip. Maar dat is maar een zeer geringe kans.

Toch is het het enige waarop de drie ongeluksvogels hun hoop nog kunnen vestigen en Erwin stelt voor de wacht op een hoog duin te betrekken zodat zij de open zee goed kunnen overzien en een voorbijvarende boot niet onopgemerkt blijft. Om de jongens deze laatste hoop niet te ontnemen stemt de Noorman toe.

Dan zal ik de watervlakte tussen de vastewal en dit eiland voor mijn rekening nemen zegt hij bemoedigend, terwijl hij niet de minste illusie heeft over de resultaten hiervan. Somber staart de Noorman vanaf zijn duintop naar de wazige kustlijn. Daar wonen mensen die ongetwijfeld over scheepjes beschikken en zouden kunnen helpen...... als zij slechts wisten van de tragedie welke zich hier dreigt af te spelen.

De zon klimt hoger en hoger maar geen schip, geen zeil vertoont zich. En ware het niet om de twee jongens, Eric zou zijn wake allang opgegeven hebben. Het is immers nutteloos. Dan dringt de schelle stem van zijn zoon van veraf tot hem door. Met een ruk wendt Eric zich om.

Zwaaiend en dansend staan Erwin en Axe op een duin, en terwijl een plotselinge hoop in hem opwelt snelt Eric op hen toe, een schip, vader een schip! brlut Erwin met schitterende ogen. Lachend en uitgelaten volgen de jongens Eric, die met grote sprongen het duin oprent. Daar betrekkelijk dicht onder de kust, nadert traag een kleine boot......

IK WAS EEN ANDER

door

D[illegible]ISE EGERTON

27

„Luister," zei ik plotseling. „Voor we dit gesprek voortzetten moet je me eerst een vraag beantwoorden: „Hoe goed hebben we elkander vroeger gekend?"

„Heel goed," antwoordde ze schor. „We hebben elkander heel goed gekend, Nicky."

„Hoe goed?" vroeg ik.

Toen ze niet antwoordde, zei ik scherp:

„Je moet proberen geduld met me te hebben. Uit de manier, waarop je me antwoordt, maak ik op, dat we meer zijn geweest dan vrienden — meer zelfs dan goede vrienden."

Na enkele seconden van doodse stilte, waarin alleen de onwelluidende en spookachtige schreeuw van een meeuw boven onze hoofden klonk, zei ze bijna onhoorbaar:

„Je zou Elaine verlaten en met mij weggaan."

Dit beroofde me toch heus even van mijn adem.

Ik hield haar arm omklemd en liep automatisch naast haar verder, totdat we de haag om de rozentuin hadden bereikt en via een hekje de boomgaard binnengingen. De bodem was hier oneffen en ik moest me wel concentreren op mijn voetstappen. We bereikten weer een hek — een roestig waarschijnlijk, want het piepte in de hengsels, toen Dilys het openduwde. We wandelden nu over een grasveld, zo verend en glad als een cricket-terrein. We konden niet ver meer van de rand van de klip af zijn. Ik hoorde het dreunen van de branding tegen de rotsen en voelde het vibreren van de bodem onder mijn voeten. Het was dichtbij en toch veraf — tweehonderd meter beneden ons....

„Misschien is het beter, dit verder ongezegd te laten," merkte ik tenslotte op.

„Je hebt er anders zelf om gevraagd en het is de waarheid. Het is niet minder waar, omdat je het vergeten bent."

„Goed. Ik heb erom gevraagd. En je hebt me het antwoord gegeven."

Opeens was ik woedend — op Nicholas en op dit onbekende meisje naast me; maar bovenal op mezelf, omdat ik mijn onbeschaamde neus in intieme zaken van anderen stak. Maar ondanks dat ging ik toch verder....

„Weet Elaine ervan?"

„Nick! Kijk niet zo! Je maakt me bang."

„Waarom zeg je toch steeds maar, dat je bang bent?"

„Er is iets, dat ik niet begrijp.... iets verkeerds...."

„Natuurlijk is dat zo. Dat komt omdat er met mij iets verkeerd is. Een heel jaar is uit mijn geheugen weggezonken en alles daarvóór is mistig.... Kunnen we niet ergens gaan zitten?"

Het was natuurlijk dwaas, maar het leek of mijn benen me niet langer konden dragen. Ze leidde me naar een begroeid muurtje, zoals er in Cornwall zoveel zijn. Daarop gingen we zitten. Weer trokken er meeuwen voorbij, schreeuwend als verdrinkende mensen. Ik kon ze me voorstellen — verblindend wit tegen het blauw van de hemel en met ronde, scherpe ogen uitkijkend over het land en de zee. De zonnewarmte werd hier getemperd door de koele wind, zilt en vochtig.

„Luister eens liefje, heb je een sigaret voor me?"

„Ik rook immers niet.... Je hebt alles vergeten...."

„Neem me niet kwalijk. Ik zei je al, dat alles in mist verhuld schijnt te zijn. Maar laten we er geen drama van maken."

„Ik dacht eerst, dat je veranderd was". Haar lach klonk bitter. „Je lijkt anders dan vroeger. Maar je kunt nog altijd van die honende dingen zeggen."

„Zo was het helemaal niet bedoeld." Ondanks mijn afkeer en mijn boosheid voelde ik toch ook medelijden met haar. Ik had niet het verlangen haar onnodig te kwetsen. „Ik wil alleen maar, dat je je niet ongelukkig gaat voelen over iets, waaraan we geen van beiden iets kunnen veranderen. Ik ben veranderd en alles is anders geworden. Je zult je daarbij neer moeten leggen."

„Nee.... nee, Nicky!" Ze scheen nu ergens aan mijn voeten te zijn neergezonken en jammerde zwakjes, terwijl haar handen de mijne omklemden. Ik moest een lichte walging onderdrukken.

„Dat kan ik niet.... Ik zal daar nooit in berusten. Het zal terugkomen.... alles, wat we voor elkander betekend hebben!"

„Beheers je!" stootte ik ruw uit. Nu het te laat was, wilde ik een eind aan de vertoning maken. Ik wilde niet langer luisteren. „We schieten hier niets mee op."

Ik stond op en trok ook haar overeind. De kracht van de wind, die aanblies uit de oneindige woestenij van water, drukte haar tengere lichaam tegen mij aan en de manier, waarop ze dit contact bevorderde, had niets kinderlijks meer, want ze sloeg haar beide armen vast om mijn hals. In mijn woede dacht ik: je hebt dit zelf uitgelokt, nu zul je het krijgen ook, verdraaid nog aan toe!

Het was tien maanden geleden sinds ik voor het laatst een meisje had gekust: dat was Jacqueline geweest, toen ze op het vliegveld van Sidney afscheid van me nam, en daarom ook al was ik niet bepaald hartelijk. Het resultaat was hoogst onplezierig.

Dilys' lippen waren zacht en warm en beefden hulpeloos. Ze leek echter doodsbang te worden, toen ze mijn stemming raadde. Haar gezicht werd nat van tranen. Het was moeilijk aan te nemen, dat ze inderdaad helemaal volwassen was....

Ze begon te worstelen in mijn armen, maar opeens gaf ze het op en haar lichaam verstijfde tot het leek op een plank. Ik tilde mijn hoofd op. „Wat is er, liefje — dat was het toch, wat je wilde. Of heb ik weer iets verkeerds gedaan?"

„Elaine komt eraan."

Ik liet haar los.

De wind ritselde in de takken van een struik: de meeuwen schreeuwden boven onze hoofden, maar verder was het stil, behalve dan de eeuwige donder van de branding. Ik kon het geluid van Elaines voetstappen niet opvangen en schrok, toen haar stem opeens vlak achter mij klonk.

„Hier ben je dus!" Ze leek een beetje buiten adem te zijn. Ik kon me niet indenken, wat er gebeurd was."

„Het is mijn schuld," zei Dilys. „Nick wilde wat wandelen en ik heb hem hier naar toe genomen."

„Je had me op zijn minst even kunnen waarschuwen."

„Het spijt mij," zei ik. „We gingen alleen maar even naar de goudvissen kijken, maar toen zijn we verder geslenterd. Je weet hoe dat gaat."

Er volgde een lange, onprettige stilte.

„Kom je mee terug naar huis, Dilys, voor een glas limonade of iets dergelijks?"

„Nee, dank je, Elaine. Ik kwam je eigenlijk dit boek terugbrengen en toen trof ik Nick in de orangerie. We hadden natuurlijk gehoord, dat hij weer thuis was."

„Dan zullen we je niet langer op houden, Dilys. Je moet Nick meer komen halen voor een wandeling — dat is voor jullie alle twee prettig, niet waar?"

Dilys antwoorde helemaal niet. Ik had een beetje medelijden met haar. Er moest ook in het muurtje, waarbij wij ons bevonden, een hek zitten, want ik hoorde het met een luid geknars opengaan en daarna heftig dichtslaan met de klank van ijzer op ijzer. Dilys was weg. De branding beneden ons dreunde tegen de rotsen.

„Sorry," zei ik tenslotte tot Elaine. „Natuurlijk heb je gezien...."

„Je hebt geen reden om je te verontschuldigen. Ik heb er niets mee te maken, hoe je je tijd wenst door te brengen."

„Toch wel — ik heb namelijk de goede naam van je man geleend."

„Die kan onmogelijk nog meer bezoedeld worden dan hij al is."

„Hoe dan ook, je hebt het recht om boos te zijn."

„Ik ben helemaal niet boos," zei Elaine fel. „Het schijnt helemaal niet bij je op te komen, dat ik heel erg geschrokken ben toen ik ontdekte, dat je weg was. Een tweede onverklaarbare verdwijning zou hoogst onplezierig worden."

Ze pakte mij bij m'n arm, omdat ze niet anders kon, tenzij ze me daar had willen achterlaten. Ik zei:

„Het was Dilys, gisteravond."

„Ja — dat dacht ik al."

Ze sprak alsof ze al lang geleden alle belangstelling voor het hele geval verloren had.

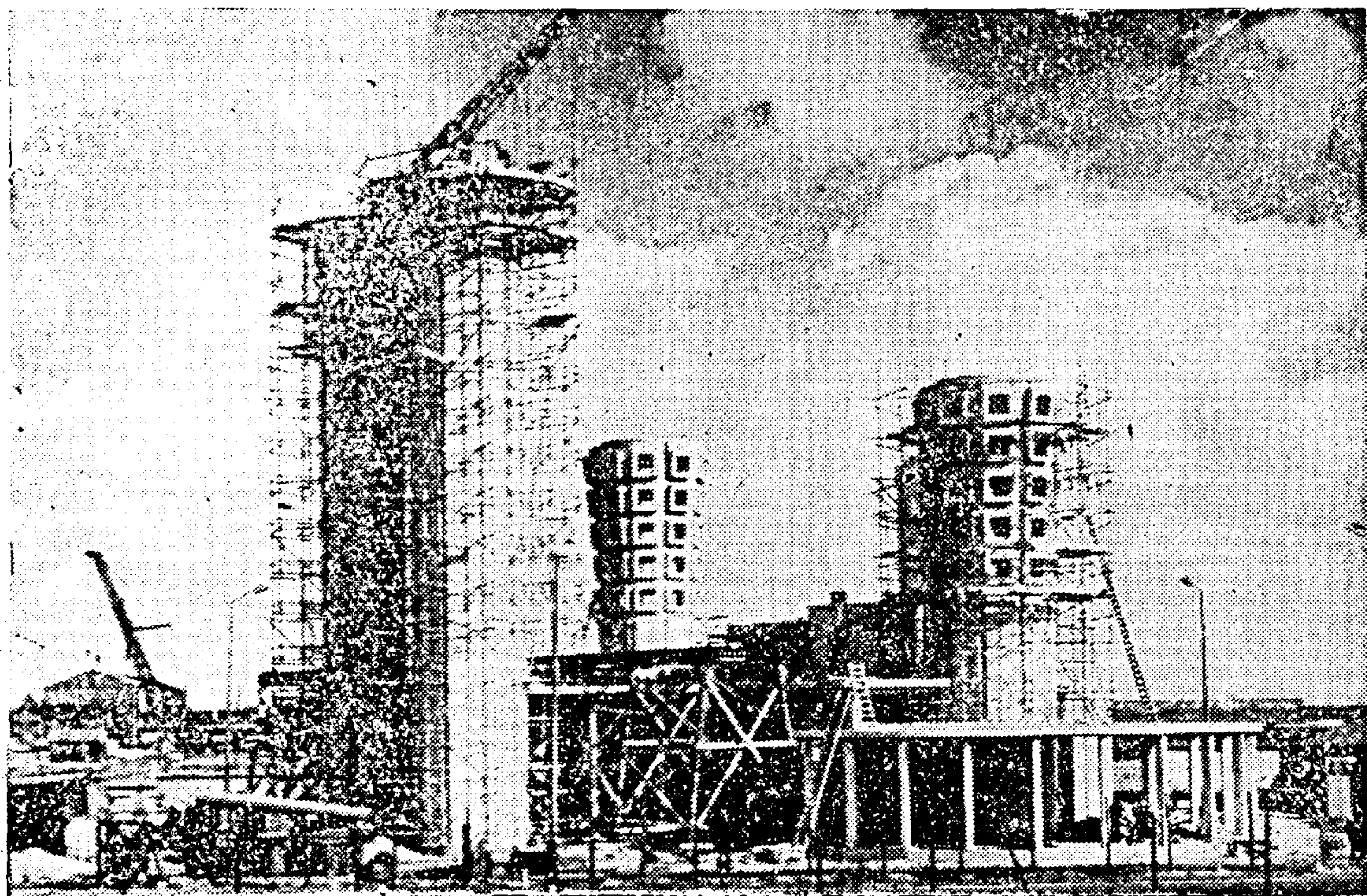
„Wist je dat ze van plan waren er samen vandoor te gaan?"

„Nee!" Dit leek haar toch te treffen. „Nee.... Dat wist ik niet. Heeft ze je dat verteld? Ik dacht, dat zijn omgang met Dilys niet meer te beduiden had dan de tien of vijftien andere avonturen, die hij gehad heeft. De kleine zottin!"

„Ik had gehoopt, dat ik je zou kunnen helpen," zei ik bitter, „maar al wat ik schijn te kunnen doen is het blootstellen van een hoop onprettige rommel, waarmee ik je kwets...."

(Wordt vervolgd)

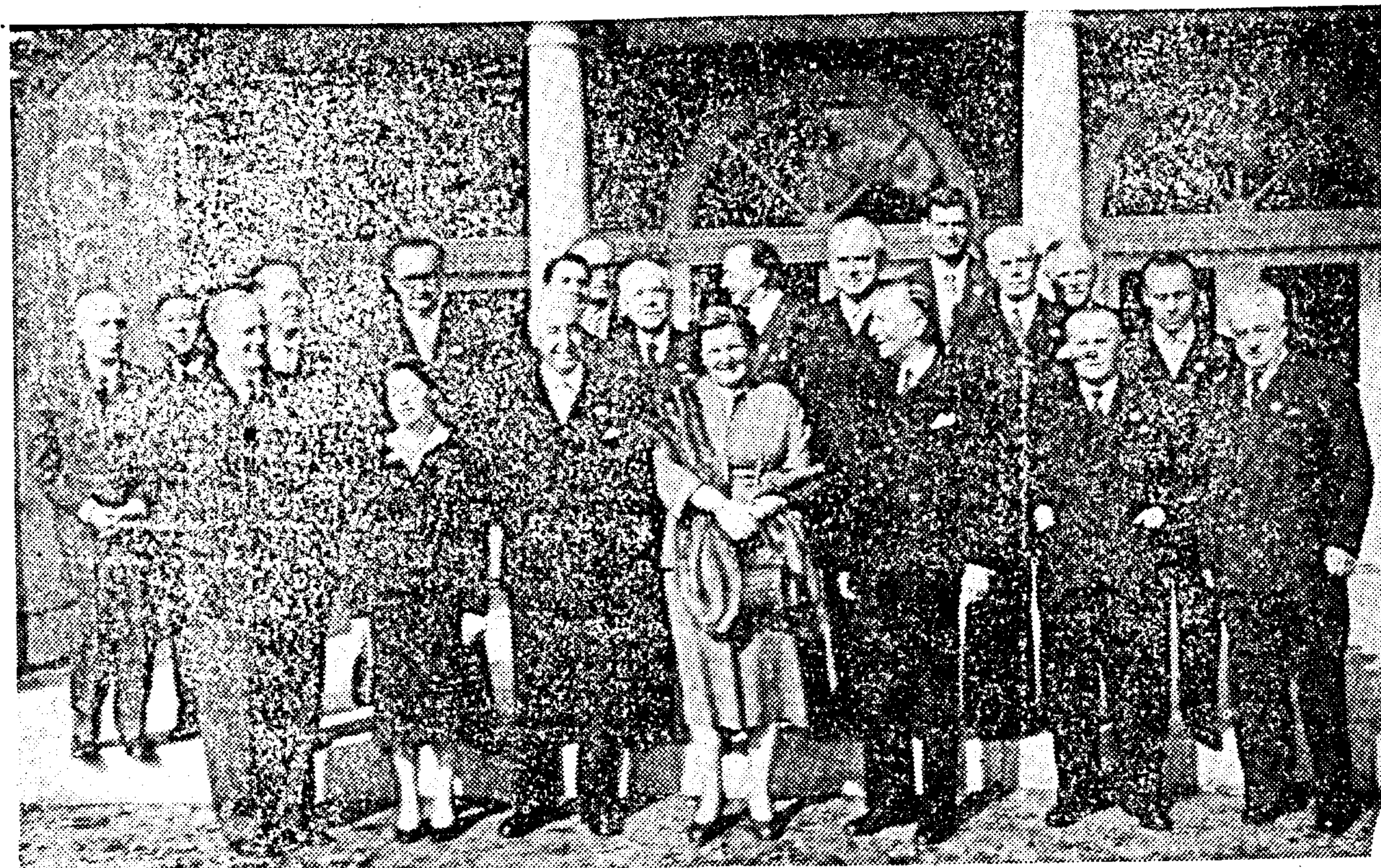
„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

De tunnelbouw te Velsen. Op de zuidelijke oever zijn thans de ventilatietorens van de Velser Tunnel in aanbouw; 4 torens van 30 meter hoogte zorgen voor de afvoer van de lucht, terwijl 4 torens van 15 meter hoogte voor de aanvoer van verse lucht zorg dragen. De schachten worden voorzien van een ventilator, die wordt aangedreven door een motor van 50 P.K.

Op de grote stations in België zijn safes aangebracht, die ter beschikking staan van de reizigers. Een munt in de gleuf en de sleutel staat ter beschikking van de gebruiker. Reeds op de eerste dagen werd een druk gebruik gemaakt van deze nieuwe service.

Vorige week ontving H.M. de Koningin in het Huis Ten Bosch leden van het congres voor Internationaal Privaatrecht, dat in Den Haag werd gehouden. Foto: H.M. de Koningin tussen de congressisten.

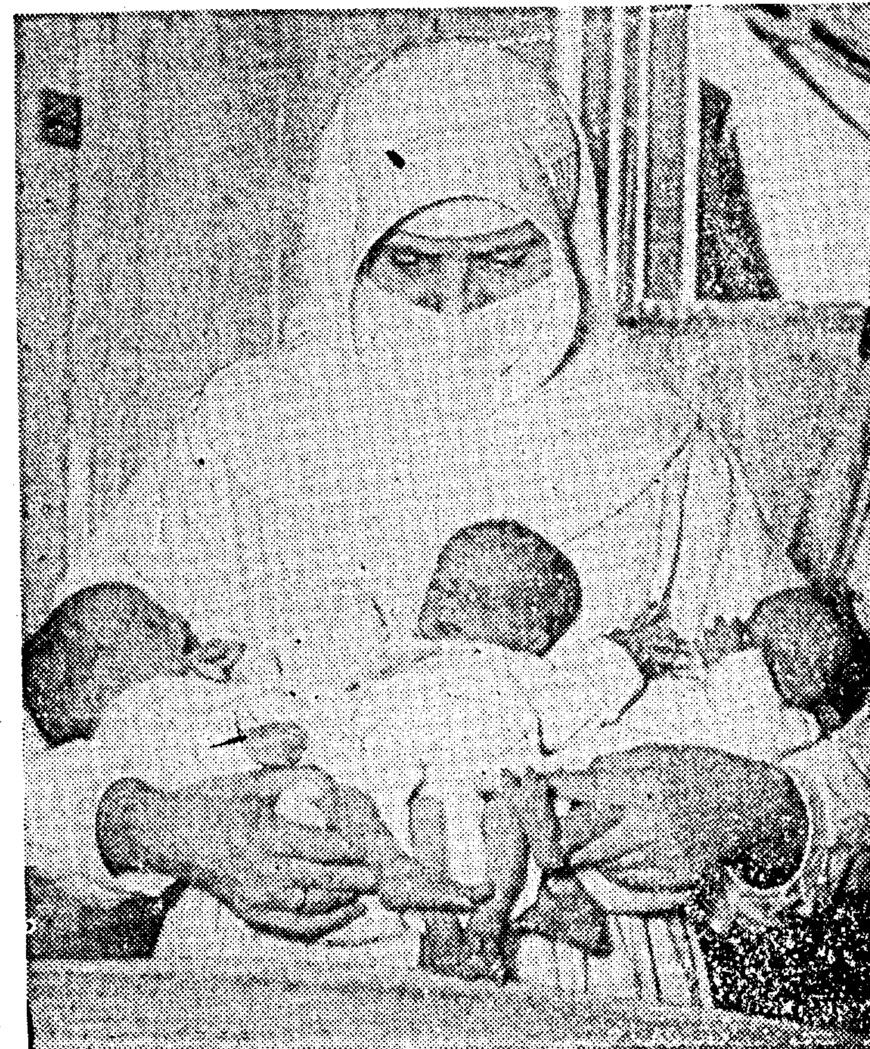
In de afgelopen dagen zijn vele lieflijke jongedames naar Londen getogen voor de verkiezing van „Miss Wereld". Op een van de vele cadeau's, die Miss Wereld zal krijgen, zitten v.l.n.r. mej. Hotelet (België), mej. Agnes uit Tunesië; mej. Vorster uit Zuid-Afrika; mej. Van Pothoven uit Nederland en mej. Solarc uit Frankrijk.

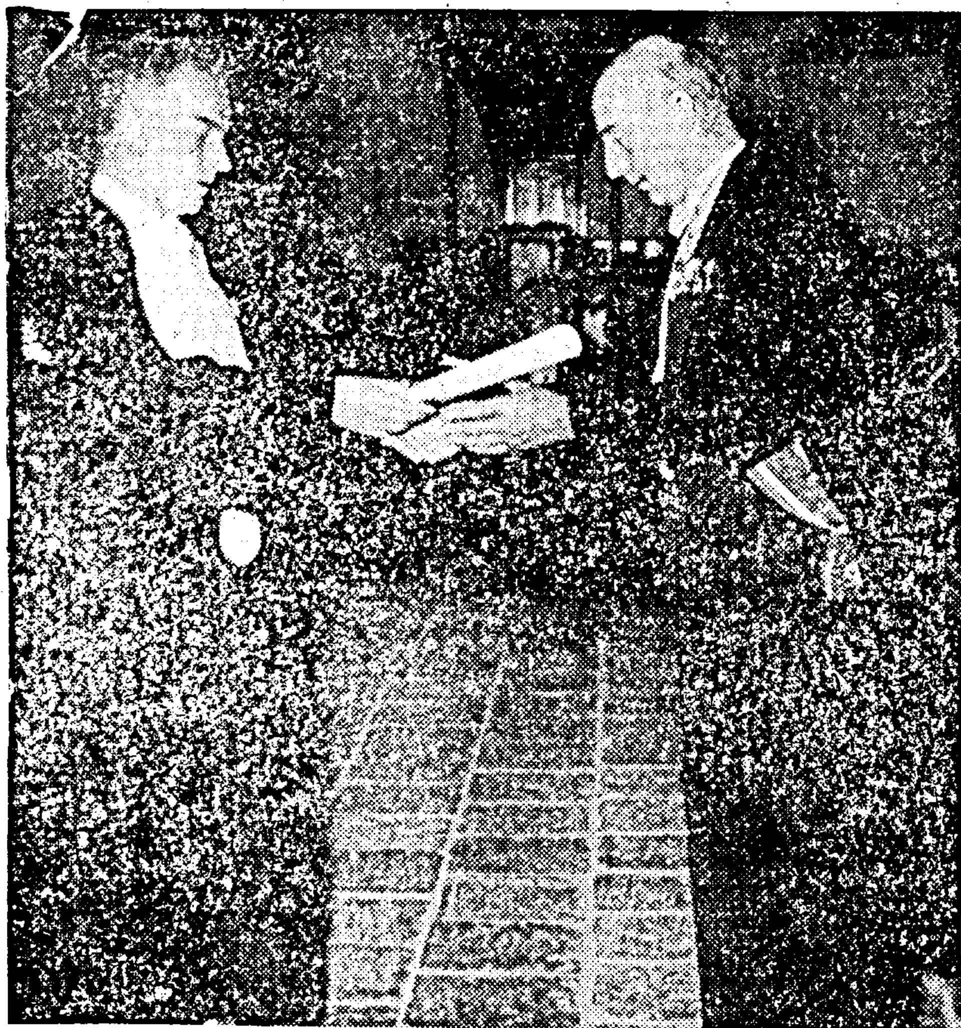
Rus ontvoert zijn Amerikaans dochtertje. De 58-jarige Rus Alexander Chwastov is, zoals wij reeds meldden, met zijn dochtertje Tatiana onder de grootste geheimzinnigheid van Amerika naar Rusland vertrokken. In Amerika zijn reeds stemmen opgegaan voor een diplomatiek ingrijpen in deze zaak. Foto: Alexander Chwastov met Tatiana op zijn arm bij zijn aankomst op Waterloo Station, alwaar hij omringd was door een groot aantal robuste Russen, waarschijnlijk leden van de Russische ambassade in Londen.

Vrijdagmiddag werd in Den Haag de eerste zitting van het nieuwe Nederlandse kabinet gehouden. De eerste vrouwelijke minister, mej. dr Klompé, in gesprek met minister-president dr W. Drees.

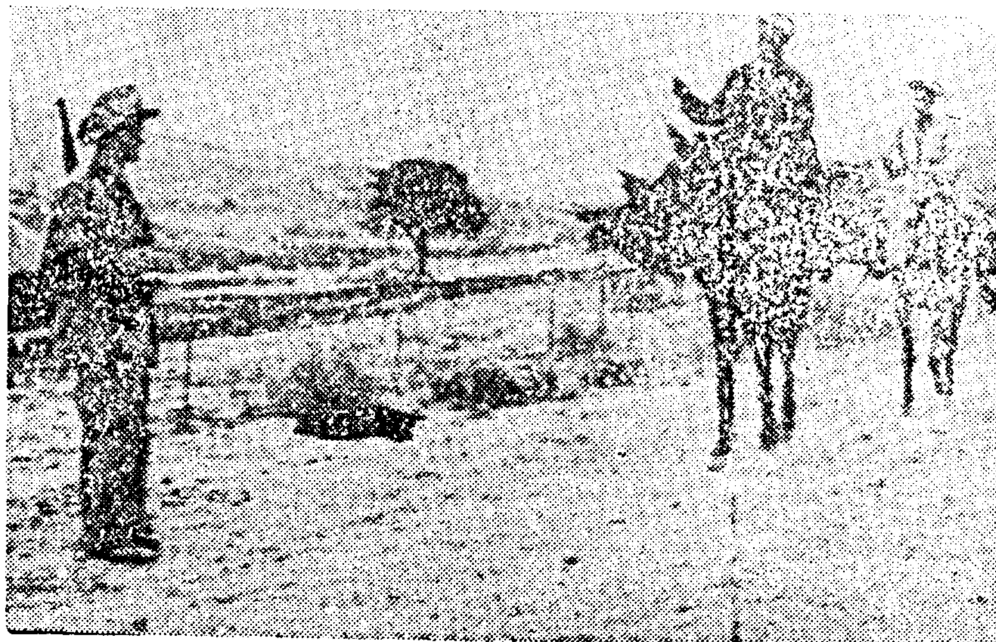

Drieling te Finsterwolde. Zaterdag schonk mevr. Prins uit Finsterwolde in het R.K. Ziekenhuis te Winschoten het leven aan een drieling. Foto: Een opname van de drieling v.l.n.r. Grietje, Ellie en Jantje.

In een plechtige bijeenkomst van de Senaat der Landbouwhogeschool te Wageningen in Nederland is aan Z.E. minister L. Mansholt de bul, behorende bij het eredoctoraat in de landbouwkunde, uitgereikt. Foto: Uit de handen van de Promotor Prof. Dr Ir Edelman ontvangt minister Mansholt de bul, behorende bij het ere-doctoraat.

★★★

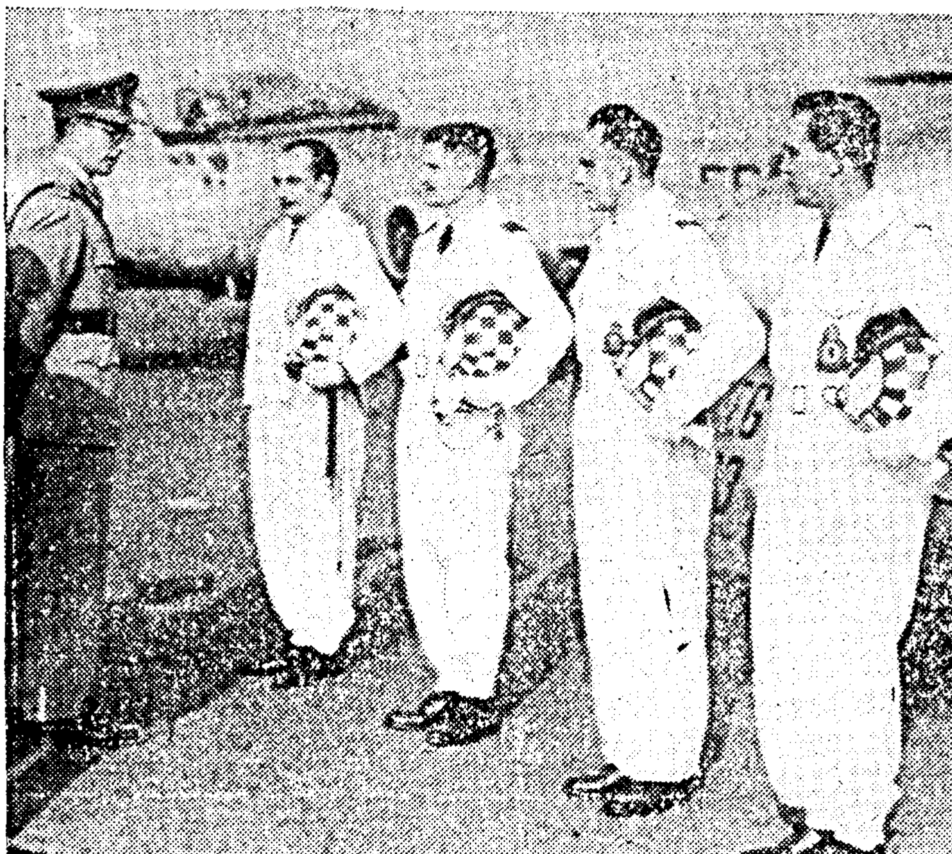
Vreedzaam beeld in Marokko. Twee muselmannen passeren op hun weg naar de markt een Franse soldaat, die op wacht staat voor een legerkamp in een van de gepassificeerde gebieden.

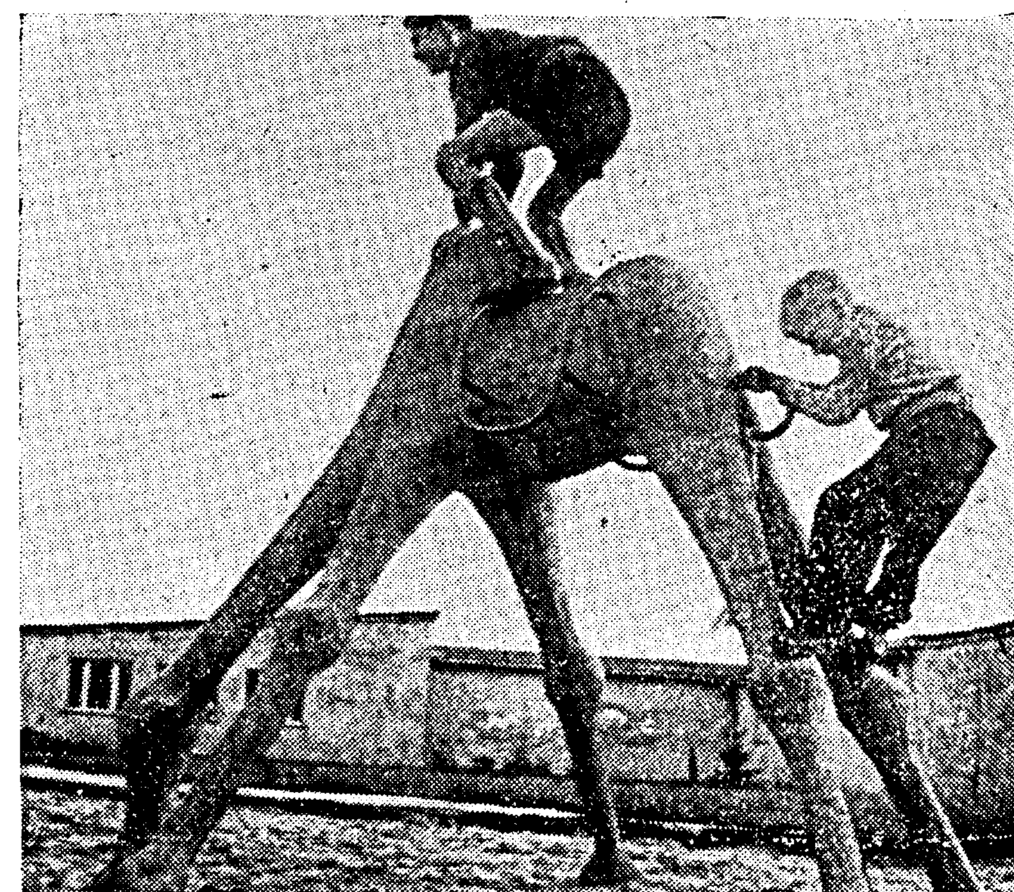
Twee zwakzinnigen hielden school bezet. Twee broers, Arturo en Osvaldo Sampato, hebben zes uur lang een school met 95 kinderen en 4 onderwijzeressen bezet gehouden. De twee gebroeders, die zwakzinnig waren, hadden een losgeld geëist van 1/2 miljoen gulden. Foto: Met de revolver in de hand onderhandelde Arturo Sampato met de politie, terwijl hij drie kinderen en een onderwijzeres als schild gebruikt.

Het 32e Nederlandse regiment infanterie is dezer dagen begonnen aan de grote herhalingsoefeningen op het militaire oefenterrein „Vogelsang" in het Eiffelgebergte in West-Duitsland. Foto: Een peloton zware century-tanks, ondersteund door de infanterie in het heuvelterrein van de Eiffel.

België heeft de 11e verjaardag van zijn onafhankelijke luchtstrijdkrachten gevierd. Koning Boudewijn was tegenwoordig bij de feestelijkheden. Foto: De Koning onderhoudt zich met vier stuntpiloten.

Dit is „Giraka" — half giraffe, half kameel — het is een nieuw stuk speelgoed voor de kinderen in een Berlijnse speeltuin. Ondanks zijn wonderlijke vorm, geniet het dier de volle belangstelling van de klimgrage jeugd.

„Wat hebben jullie een mooi land!"

Gezaghebber Kwartsz leert Surinamers thuis kennen

Arubaanse burgervader reeds eerste avond in Thalia

Paramaribo. — „Wat hebben jullie hier een buitengewoon mooi land", waren de eerste woorden die de gezaghebber van Aruba, mr. J. C. Kwartsz uitte toen wij hedenmorgen in het Palace Hotel kennis met hem maakten. Het vele groen en de uitgestrektheid waren hem vooral opgevallen, aldus het blad Suriname.

Suriname vervolgt: „Mr Kwartsz is hier, zoals men weet, voor een tweeweeks bezoek als gast van de Surinaamse regering. Het initiatief hiervoor werd genomen door de Vereniging Suriname, wel een bewijs van de plaats, die de gezaghebber bij de Surinamers op Aruba inneemt. Als wij hierover met hem praten is hij erg bescheiden. „Eigenlijk weet ik niet waaraan ik deze reis te danken heb", zegt hij. Hij geeft toe veel kontakt met de Surinamers te hebben en beschermheer van de Vereniging Suriname te zijn. Niet zo maar een beschermheer, die zich verder om zijn beschermelinge niet bekommert, doch een die aktief meeleeft. En dit wordt door de Surinamers gewaardeerd. Omgekeerd heeft mr Kwartsz grote waardering voor de Surinamers op Aruba. Zij durven te leven. Het zijn individualisten, die niet aarzelen het te laten blijken als ze het niet mee eens zijn. Aan de andere kant bestaat er grote eenheid onder hen. Uiteraard stelt de gezaghebber het buitengewoon op prijs de uitnodiging te hebben ontvangen en hij is daarvoor zeer dankbaar gestemd. Een wensdroom, dei hij zelf niet heeft durven uiten, is daarmee in vervulling gegaan.

De heer Kwartsz zeide bijzonder verheugd te zijn in de gelegenheid te wezen de Surinamer, die hij in een andere omgeving kent, thuis te leren kennen en om zoveel mogelijk van het land en zijn kultuur te zien. Dat de heer Kwartsz er geen gras over liet groeien, blijkt wel uit het feit, dat hij op de avond van zijn aankomst in Suriname, na een vermoeiende reis, toch nog de opvoering van Watramama in Thalia bijwoonde. Hij was er vol lof over. De volgende morgen maakte de heer Kwartsz zijn opwachting bij de gouverneur. Aldus Suriname.

Onthullingen Koninklijk Huis

(Vervolg van pag. 1)

Nederlandse collega verteld, dat hij door een auto met het nummer RG 85—19 zou worden afgehaald. Toen hij instapte, stond baron Van Heeckeren, die volgens de Britse verslaggever het kontakt met Van Maasdijk tot stand bracht, in de voortuin van het paleis. Tijdens de rit naar Den Haag werd al gauw het binnenlicht van de auto aangeknipt en zat de Engelse verslaggever „naar buiten zichtbaar aantekeningen te maken". Bij station Hollandse Spoor te Den Haag bleef hij nog 20 minuten zitten praten. Onmiddellijk nadat Van Maasdijk was weggereden, vertelde de Britse journalist aan een Nederlandse collega aan de hand van zijn aantekeningen, wat hij tijdens de rit had gehoord. Dit relaas klopte precies met het verhaal van de „Sunday Pictorial".

Het dagblad „Trouw" schrijft: Het is noodzakelijk, dat er een regeringsverklaring komt, die de positie van de koningin zuiver stelt, die mededeelt wat er terzake van Soestdijk moet gebeuren en die zo de onrust in het land wegneemt. Daarbij hopen wij, dat de duidelijke mededeling van het driemanschap, dat er mutaties in de hofhouding zullen komen — en dat betekent, dat daar mensen moeten verdwijnen, hetgeen iets anders is dan een coordinatie van diensten — zal worden gehonoreerd.

De Rijksvoorlichtingsdienst deelt mede:

In „De Telegraaf" van 16 oktober staat een artikel, waarin ernstige kritiek wordt geuit op het beleid van de vorige minister van buitenlandse zaken, mr J. W. Beyen, met betrekking tot een met de hoofdredacteuren der Nederlandse bladen op 8 juni gehouden vertrouwelijke bespreking. Naar aanleiding hiervan deelt de R.V.D. mede, dat bedoelde conferentie door minister Beyen is gehouden in overleg met de minister-president, teneinde de hoofdredacteuren der Nederlandse pers voor te bereiden op te verwachten publikaties in de buitenlandse pers. Het toenmalige kabinet hield zich met de zaak bezig naar aanleiding van mededelingen als thans in „De Telegraaf" zijn opgenomen; en heeft daartegenover als zijn vaste overtuiging gesteld, dat minister Beyen evenals het gehele kabinet alles heeft gedaan om H.M. de koningin tegen onrechtvaardige aanvallen te beschermen.

Naar aanleiding van een publikatie in het Engelse blad „Sunday Pictorial" over ons Koninklijk Huis, vernemen wij van mr dr I. G. van Maasdijk, die in het stuk werd genoemd, het volgende:

„Verleden donderdag heb ik op verzoek van een mij bekende instantie, een mij totaal onbekend Engelse journalist in mijn auto een lift van Hotel Trier in Baarn naar Den Haag gegeven. De journalist had geen auto en had reeds vergeefs enkele uren moeten wachten. De betreffende instantie wilde de journalist niet te woord staan, hem anderzijds ook niet bruskeren. Zij kon de journalist ook niet naar de voorlichtingsdienst in Den Haag verwijzen, omdat deze niet gevoegd bleken hem te ontvangen.

Tijdens de rit bleek de persoon een speciale verslaggever van de „Sunday Pictorial" te zijn. Hij was naar Nederland gekomen om voor zijn blad nieuws te halen. Hij vertelde, dat zijn krant bezig was met een opinie-onderzoek in Engeland naar de populariteit van ons Koninklijk Huis in Engeland en dat dit onderzoek zozeer ten gunste van onze Koningin was uitgevallen!

De correspondent vertelde bij alle officiële instanties gesloten deuren te hebben gevonden. Hij beschikte evenwel over sensationeel nieuws, waarover hij gedurende de rit tal van mededelingen deed. Ik probeerde vergeefs te weten te komen welke de bron dan wel was, waaruit hij putte en wees hem erop, dat al hetgeen hij vertelde, waaronder de meest fantastische verhalen, reeds sedert juli in verschillende buitenlandse bladen was gepubliceerd, terwijl het merendeel ervan reeds officieel werd gedementeerd.

De volgende ochtend heb ik de voorlichtingsinstanties in Den Haag er terstond op geattendeerd, dat er weer buitenlandse verslaggevers in Nederland waren en dat men zich op nieuwe publikaties moest voorbereiden.

Zodra ik in de nacht van zaterdag op zondag uit Londen werd opgebeld met navraag over een zogenaamd door mij verstrekt interview, heb ik direkt verklaard, niemand ooit interviews over de rond Soestdijk gerezen publikaties te hebben gegeven. Inmiddels is het duidelijk, dat de journalist in kwestie, die blijkbaar nergens officieel of officieus bevestiging van de inlichtingen „uit goede bron" kon krijgen, zijn verhaal maar aan mij heeft opgehangen. Waarschijnlijk nadat de Engelse journalist te Amsterdam had vernomen, dat degene, die hem een lift bezorgde, in journalistieke kringen geen onbekende figuur was en, aangezien door mij geen officiële of officieuze funkties worden bekleed, met mijn dementi niet al te veel rekening behoefde te worden gehouden."

Zusters van Schijndel

(Vervolg van pag. 1)

zag er ook niet goed uit. De inzegening begon beneden in de vestibule met het zegenen van een aantal kruisbeelden. Daarna wijdde Mgr de lift en was zelf de eerste passagier, vergezeld van zijn Secretaris Pater drs W. Maassen, pastoor Van der Looy en pater Latour, die assisteerden als diaken en subdiaken. Boven aangekomen, werd de kapel gezegend met een korte plechtigheid. Daarna werd een plechtig lof gezongen. Aanwezig waren hierbij mevr. Struycken, Gezaghebber Gorsira, de architekt, de aannemer, veel paters, fraters en broeders. Na afloop was er een gezellige bijeenkomst in de spreekkamers, waarbij Pastoor Van der Looy een dankwoordje sprak tot alle medewerkers en genodigden en een felicitatie richtte tot de gelukkige Zusters.

Begin april werd een aanvang gemaakt met de afbraak van het oude Zustershuis. Half juni 1955 was het huis met de grond gelijk. Een stuk nieuwbouw aan de meisjesmulo (Scharlooweg) en de gymnastiekzaal waren nog steeds niet klaar. Pas eind september 1955 kon dit lokaal in gebruik genomen worden en van die datum af gaan er maar weinig dagen voorbij, dat de zaal de gehele dag gesloten blijft.

Zo hebben de Zusters van Schijndel gedurende hun 25-jarig verblijf in de parochie van Pietermaai altijd alles gedaan om naar best vermogen opvoeding en onderwijs te doen samengaan. En dat niet alleen voor de betalende, maar ook voor de niet betalende kinderen: getuige de jongste uitbreiding in 1956 van de St Imelda kleuterschool. Daarna kwam ook nog de vergroting van de meisjesmulo met twee klaslokalen aan de Ooststraat. Het tempo van de evolutie is snel, de eisen zijn zwaar, steun en waardering daarentegen zijn niet altijd navenant. Maar met Gods hulp zullen de Zusters van Schijndel nooit achterblijven in de MARCH OF TIME.

Indisch plan voor oplossing Suez-kwestie

New York. — De grote mogendheden en Egypte zijn thans in het bezit van een Indisch plan voor een oplossing van de Suez-Kanaal-kwestie gebaseerd op "samenwerking" tussen Egypte en de gebruikers van het kanaal. In gewoonlijk welingelicht kringen verluidt dat het plan is ontworpen ter uitvoering van de gedachten, die de vertegenwoordiger van India op de eerste Londense conferentie over de kwestie had ontwikkeld.

Krisjna Menon van India stelde het ontwerp vorige week woensdag ter hand aan de ministers van buitenlandse zaken, die het debat over de Suez Kanaal kwestie in de Veiligheidsraad bijwoonden.

Of met de gebruikers van het kanaal wordt bedo ld de leden van de kortelings opgerichte vereniging van gebruikers van het Suez Kanaal, dan wel op een brede basis, dus ook andere gebruikers van het kanaal, is niet bekend.

Medegedeeld is dat een raadgevende commissie van zestien landen voor het overleg en de verbinding "tussen de gebruikers en het Egyptische kanaal bestuur zullen zorgdragen".

Naar verluidt zou het plan ook voorzien in een tussenkomst van de Verenigde Naties in geval van meningsverschillen over discriminatie bij de doorvaart of het bedrag aan tolgelden.

Op één na oudste inwoner van Nederland overleden

Bussum. — De op een na oudste inwoner van Nederland, de heer P. van Stuyvenberg, is in de ouderdom van 104 jaar te Bussum overleden. De heer Van Stuyvenberg, die in Kesteren werd geboren, heeft daar tot zijn negentigste jaar gewoond. Hij is altijd goed gezond geweest, maar sinds enige weken was hij bedlegerig. De laatste veertien jaar ~~was de heer Van Stuyvenberg~~ inwoner van Bussum.

Nederland's oudste inwoner is de 105-jarige "opa" Uip te Dreischor in Zeeland.

New Yorkse Beurs

New York. — Bij beperkte omzetten bleven de noteringen op de NY-effectenbeurs gisteren laag, hetgeen verband hield met de bestaande onzekerheden. De beurs sloot met goedverdeelde verliezen, merendeels tot ongeveer één punt. De slotstemming was nauwelijks prijshoudend. Aantal verhandelde fondsen 1131; hoger 276; lager 602; onveranderd 253. Aandelenomzet 1.640.000; obligatieomzet $ 2.310.000.

Amer. Tel and Tel 169 1/8
Anaconda Comp. 77 7/8
Bethlehem Steel 167
Dupont de Nemours 195 1/2
Gen. Electric 59 3/8
Gen. Motors 47 1/4
Intern. Tel and Tel 31 3/4
Kon. Petr. Mij 106 1/8
Shell Oil 77 1/8
Standard Oil of N. Y. 54
U.S. Steel 67 5/8
Canadian Pacific 33 3/4
Intern. Nickel 103 1/2

Beurs Caracas

Centro Simón Bolivar 1a emisión	99
5a emisión	96
7a emisión	94
8a emisión	94,50
Auto-Ven ordinarias	16
Auto-Ven preferidas	87
Banco Central	63
Banco Mercantil	1.160
Banco Ncnal. de Desc. 80% pag.	850
Banco Union total pagado	1.060
Banco Venezulea	2.220
Barvensa acciones nuevas	15
Barvensa acciones viejas	16
Cauchos General ordinarias	300
Celanese ordinarias	8
Cerveceria La Llanera	9
Cervecera Nacional	88
Electricidad Caracas acciones	168
Electricidad Caracas serie A	100
Electricidad Caracas serie C	99
Embotelladora Z Coca-Cola	185
Envases Venezolános	185
Inmuebles Caracas	161
Inuvenca participaciones	113
Inversora 50% pagado	5.50
Inverdica	13.50
Luz Eléctrica Venezuela acciones	90
Perforación ordinarias	19
Rovenca preferidas viejas	88
Savoy Candy comunes nuevas	170
Seguros La Previsora	1.600
Servicios Hydrocarb 50% pag.	8.50
Ven-Aruba 40% pagado	40
Venepal 60%	80
Venezolana de Cemento	295
Oficienca preferidas	1,000
Electricidad Caracas	166

Zeesleper met blauwe wimpel

(Van een medewerker in Nederland)

Het is niet helemaal eerlijk, dat de foto van kapitein M. A. Engels bij dit verhaaltje staat afgedrukt, en hij is zelf de eerste geweest, om ons daarop te wijzen. Niettemin hééft hij nu eenmaal dit jaar de 32.204 mijlen met de zeesleepboot „Zwarte Zee" gecompleteerd, met welke afstand dit schip alle overige zeeslepers van L. Smit & Co's Internationale Sleepdienst te Rotterdam in 1955/56 ver achter zich liet. In navolging van het gebruik op de transatlantische vaart, maar met dit verschil, dat het nu niet om snelheid, maar om het aantal afgelegde mijlen gaat, gesleepte mijlen, zoals dat in deze kringen heet, wordt aan het schip met de beste prestatie de blauwe wimpel uitgereikt, met welke eer dus ditmaal kapitein Engels en zijn bemanning gingen strijken. Maar nogmaals, billijkheidshalve moet hier direct aan worden toegevoegd, dat het grootste deel van de reis niet door deze kapitein gemaakt is, maar onder commando van kapitein T. Vet. Deze gezagvoerder moest echter in Port Said het werk overlaten aan kapitein Engels.

M. A. Engels

Ruim 32.000 gesleepte mijlen. Daarbij is dus nog niet eens het aantal mijlen begrepen, dat „leeg" is afgelegd. Maar aangezien de nautische dienst van Smit er ook niet voor niets is, zal telkens de positie van de „Zwarte Zee" wel zoveel mogelijk benut zijn. Om een indruk te geven van hetgeen zo'n sleepboot nu eigenlijk presteert, waar hij opereert en welke afstanden daarbij worden bevaren, is het wellicht het meest doeltreffend, om de „Zwarte Zee" eens te volgen op zijn tochten over de wereldzeeën in dit blauwe wimpeljaar.

In september van het vorig jaar vertrok deze zeesleper, met zijn 4200 pk-motor, de sterkste van de gehele uit 40 schepen bestaande vloot, vanuit Maassluis, de thuishaven, naar Seattle in Australië. Vandaar kreeg de „Zwarte Zee" een stoomboot op sleep naar Japan, die voor de sloop bestemd was. Weer terug in Australië voer het schip twee maanden van Melbourne naar Sidney v.v. met baggermateriaal van een oorspronkelijk Nederlandse firma. Toen ging de tocht naar Colombo, weer met baggermateriaal, dat de zeesleper „Gele Zee" daar overnam. De „Zwarte Zee" stoomde vervolgens naar Bombay, waar een tanker wachtte, die naar Savona in Italië gesleept moest worden. Maassluis was de volgende haven, want de „Zwarte Zee" moest worden nagekeken. Lang duurde de rust niet. Het Duitse schip „Oost-Pruisen" had aan de ingang van het Kanaal last gekregen van machineschade en moest op sleeptouw genomen worden naar Embden. Er lag daar een groot ijsveld, ten gevolge waarvan de „Zwarte Zee" met zijn sleep hachelijke ogenblikken beleefde. Terug in Maassluis wachtte het schip al de volgende opdracht. Er moest een boortoren gebracht worden naar Maracaibo. Vooruit maar weer. Vandaar terug naar Savona met twee slooptankers. In Europa werden voorts Gibraltar, Triëst en Malta nog bezocht en toen ging het weer de oceaan over naar Baltimore. De laatste grote order was een sleepreis van Philadelphia naar Hamburg met een onklaar geraakt Duits vrachtschip, dat geladen was met 3000 ton kolen. Nu ligt de „Zwarte Zee" rustig in de benauwde Maassluizer thuishaven, maar hij wordt al weer klaar gemaakt voor de volgende wereldreis.

Kapitein Engels praat graag en veel als hij weer aan de wal is. Hij was 16 jaar, toen hij bij L. Smit & Co's Sleepdienst werd aangenomen en nu met zijn 64 jaren is hij de enige nog in leven zijnde zeeman, die bij deze onderneming begon. In 1842 werd met een houten stoomsleepbootje, de „Kinderdijk", begonnen. Bijna zestig jaar later werd pas de concurrentie wakker. De Internationale Sleepdienst zette meteen al goed op, maar in 1923 kwam tussen de twee bedrijven een fusie tot stand en werden beide namen gecombineerd. Gezagvoerder Engels weet zich dat natuurlijk allemaal nog best te herinneren. Het is niet voor de eerste maal, dat hij de blauwe wimpel heeft bemachtigd. De andere keren dateren echter al van lang geleden, toen afstanden van 15 à 16.000 mijl al recht gaven op de onderscheiding. De echte zeemanskunst van vroeger is er af, vindt hij. Dertig jaar geleden was het al een waagstuk, om de tocht in één ruk naar Corcubion van de Spaanse kust bij kaap Finisterre te varen. Meestal moest er al in Brigsham kolen geladen worden. Nu varen alle slepers op olie.

Wij vroegen kapitein Engels, die maar door blijft vertellen zonder enige aanmoediging en intussen heel zijn goedmoedige, maar wijze menselijkheid etaleert, of hij wel eens gevaarlijke ogenblikken had beleefd op zijn sleepreizen. „Gevaarlijk? Als de sleep losraakt, maken we hem weer vast".

De beroemde tenor en filmzanger Rudolf Schock zag zich bij zijn aankomst in het Amstelhotel te Amsterdam al direkt voor de moeilijkheid geplaatst zijn aandacht te verdelen tussen de fotograaf en „Blacky", de hond van de directeur.

Aanslag op uitgever in Indonesie

Djakarta. — Volgens te Djakarta uit Medan ontvangen berichten, hebben onbekend gebleven personen drie schoten gelost op de uitgever van het in Medan verschijnende communistische dagblad Patriot. Hij werd door een kogel in het been geraakt.

Enkele weken geleden publiceerde Patriot een bericht, dat de Darul Islam in Atjeh zou worden gesteund door Nederlandse militairen en kortgeleden kreeg de uitgever een dreigbrief, ondertekend met „Darul Islam". De politie stelt een onderzoek in.

Seattle. — Een viermotorige Stratocruiser van de Pan American Airways, die op een vlucht rond de wereld was, heeft dinsdagmorgen halverwege tussen Honoloeloe en San Francisco een noodlanding in de Stille Oceaan gemaakt. De landing geschiedde in de nabijheid van een Amerikaans weerschip. De oorzaak van de landing was storing aan twee motoren.

BELGIE—NEDERLAND 2-3

Telefoto van de gelijkmaker. V.l.n.r. Van Brandt, Dirlex, Lenstra, Mees, Gernaye, Koopal, Van Herpe, De Coster en Appel.

Het tweede doelpunt van Nederland, waardoor de stand in evenwicht werd gebracht. Notermans schiet de bal door een muur van verdedigers heen het Belgische doel in. Appel ziet de bal met genoegen het doel van de Belgen inrollen, terwijl Geraay voor buitenspel van Appel appelleert.

Appel scoort het eerste doelpunt; keeper Gernaay is kansloos geslagen.

Sportnieuws

Melbourne. — Een Russische officiaI heeft te Melbourne verklaard dat Nina Ponomareva deel zal uitmaken van de Russische ploeg naar de Olympische Spelen.

Vrijwel tegelijkertijd verklaarde Nina zelf aan boord van een Russisch schip dat op weg is van Engeland naar Leningrad en thans in Stockholm is dat zij naar Melbourne wil en haar sportloopbaan wil voortzetten.

———

Parijs. — De Russische automobiel Club is toegelaten tot de Internationale Automobiel Federatie. De Russen zullen nu ook kunnen meedoen aan internationale races.

———

Canberra. — In het Australische parlement is een fel debat gehouden over de vraag of een Chinese theater groep uit Peking tijdens de Olympische Spelen wel of niet in Melbourne zal mogen optreden. De regering bleek hier tegen gekant te zijn; de oppositie leider Evans meende dat dit besluit van de regering „onsportief" was en dat de regering er zich voor moest schamen.

———

Prins Rainier van Monaco en Prinses Garcia hebben een bezoek gebracht aan President Eisenhower in het Witte Huis. De president schonk als aandenken aan dit bezoek de prins een aansteker, zoals velen die onder water gebruiken.

Beperking ruwe olie-markt in de Verenigde Staten

Washington. — De voorgenomen uitbreiding van de olie-invoer en de grote omvang van de olie-voorraden zullen de markt van de binnenlandse ruwe olie in de komende wintermaanden verder beperken, aldus deelt de Independent Petroleum Association of America mede. De invoer van ruwe olie zal volgens de plannen 1.050.000 vaten per dag bedragen in het vierde kwartaal van dit jaar of 25% meer dan in de overeenkomstige periode van het vorige jaar. De invoer van olieprodukten zal met 20% stijgen tot 600.000 vaten per dag. De voorraden ruwe olie en olieprodukten waren eind september 58 miljoen vaten groter dan op dezelfde datum van het vorig jaar en 35 jaar miljoen vaten groter dan in april jl. was voorspeld door deskundigen van de Association. De totale nieuwe olie-aanvoer uit binnenlandse en buitenlandse produktie bedroeg in het derde kwartaal van dit jaar gemiddeld 9.312.000 vaten per dag. Dit was 370.000 vaten per dag meer dan de deskundigen in april hadden geraamd. In de voorraadsituatie zal geen verbetering komen, aldus de Association, tenzij de raffinaderijen in het vierde kwartaal de produktie aanzienlijk beperken in vergelijking met het derde kwartaal en tenzij er op grote schaal door de raffinaderijen wordt overgeschakeld van benzine op lichte stookolie.

Vuurgevecht tussen „gangs" in Chicago

Een dode en twee ernstig gewonden

Chicago. — De politie heeft medegedeeld dat er tenminste een jongen gedood en twee ernstig gewond zijn tijdens een gevecht, dat gisteravond is ontstaan tussen twee elkaar vijandelijke „gangs", waarbij gebruik werd gemaakt van vuurwapenen en messen.

De politie deelde mede dat vijf jonge bendeleden in een open auto een sectie van het Z.W. deel van Chicago binnenreden en een aanval deden op drie andere jongens, waarbij van messen en vuurwapens gebruik werd gemaakt. Het gevecht vond plaats in een park. Het gevecht trok de aandacht van andere „teenagers" en de vijf aanvallers moesten in hun auto de vlucht nemen. Deze werd later verlaten teruggevonden.

De slachtoffers zijn een 17-jarige jongen, die gedood werd door geweerkogels in zijn borst; een 18-jarige jongen die schotwonden in zijn arm en borst opliep en een 19-jarige jongen, die messteken in zijn gezicht kreeg.

Meer zelfbediening in Nederland

Arnhem. — Het aantal zelfbedieningswinkels in Nederland is in een jaar tijds met de helft gestegen. Het nam in een jaar toe van 212 tot 334. Dit is meegedeeld op de jaarvergadering van de Vereniging van Zelfbedieningsbedrijven, die dezer dagen in Arnhem is gehouden.

Waren bij de vestigingen oorspronkelijk de zelfstandigen verreweg in de meerderheid, thans bezitten de grote filiaal-bedrijven en coöperaties reeds meer dan een derde van het totaal aantal zelfbedieningswinkels.

Naar schatting bedraagt de omzet per jaar 150 miljoen gulden en rond een miljoen bezoeken brengen de Nederlandse huisvrouwen wekelijks aan zelfbedieningswinkels. De vereniging staat op het standpunt, dat de overheid een aparte wettelijke vestigingsregeling zal dienen te creëren voor de zelfbedieningsbedrijven, waarbij het bedrijf niet meer wordt bepaald door de soort artikelen, maar door de zelfbedieningswerkwijze. Indien dit verwezenlijkt wordt, verwacht men een snelle ontwikkeling van de „supermarkt".

Overste SABRI wil besprekingen over Suezkwestie voortzetten

Cairo. — De voornaamste politieke adviseur van president Nasser, luitenant-kolonel Ali Sabri, heeft woensdag te Cairo als zijn oordeel te kennen gegeven, dat de besprekingen tussen Engeland, Frankrijk en Groot Brittannië over het Suezkanaal, zullen worden voortgezet.

Overste Sabri, die kort tevoren uit New ork was teruggekeerd, zeide in antwoord op de vraag, wat er nu na de behandeling van de kanaalkwestie in de Veiligheidsraad gebeuren moest: „Onderhandelen natuurlijk". Later voegde hij eraan toe: „Geen onderhandelingen in de eigenlijke zin van het woord, maar verdere oriënterende besprekingen. Deze zouden binnen een week of tien dagen kunnen beginnen en misschien te Génève gehouden worden."

Verder zeide Overste Sabri, dat Egypte bereid is in te stemmen met internationale samenwerking, maar niet met internationale overheersing. Egypte blijft gekant tegen internationaal beheer.

Bende gaf zich over

Djakarta. — Het bendehoofd Ibnu Hadjar, die de leider was van het "ond rdrukte volksfront" op Borneo en tegen het leger op zuid-Borneo heeft gevochten, heeft zich met al zijn volgelingen, ten getale van 5200 personen — familieleden inbegrepen — aan het leger overgegeven. Ten overstaan van de militaire commandant van Borneo, luitenant-kolonel Hasan Basri, heeft Hadjar in Hulu Sungai, nabij Bandjermasin, trouw beloofd aan de Indonesische regering.

De overgave van Ibnu Hadjar wordt beschouwd als een der grootste overwinningen die zonder bloedvergieten dit jaar door het Indonesische leger is bereikt.

Koudegolf in Italië

Rome. — Italië heeft op het ogenblik te lijden van een koudegolf, die vergezeld gaat van onweersbuien, sneeuwval en hagel. In de bergachtige gebieden van noord- en midden-Italië is de temperatuur tot onder het vriespunt gedaald en er valt een dichte sneeuw. Zware onweersbuien hebben voor honderden miljoenen lire schade veroorzaakt, vooral in het gebied van Meran (zuid-Tirol) waar de schade op 60 miljoen lire wordt geschat. Twintig a dertig procent van de fruitoogst kan men als verloren beschouwen.

Griekse ambassadeur weer naar Turkije

Athene. — De Griekse regering heeft haar ambassadeur voor Turkije, Ioannis Kallerghis, die in augustus j.l. naar Athene was teruggeroepen, opdracht gegeven naar Turkije terug te keren.

Kallerghis was teruggeroepen als protest tegen diefstal van documenten uit de Griekse ambassade door onbekend gebleven personen. De Griekse regering noemde destijds de diefstal een „spionagedaad".

De Turkse ambassadeur is drie weken geleden reeds op zijn post teruggekeerd na een afwezigheid van drie maanden.

———

Moskou. — Sovjet Russische en Chinese communistische bergbeklimmers maken tezamen preparaties om de Mount Everest te beklimmen — zo is medegedeeld door Eugeney Beletsky, een Russische Alpenist op een bijeenkomst van de Vereniging van Sovjet Russische Geografen.

SOEKARNO TE SJANGHAI:

Zeshonderdduizend CHINEZEN steunen volksregering

Indonesië en China hebben revolutie nog niet voltooid

Sjanghai. — Voor een gehoor van tweehonderdduizend juichende inwoners van Sjanghai heeft president Soekarno verklaard, niet te kunnen begrijpen, waarom een handvol landen er afkerig van zijn, de Chinese volksrepubliek te erkennen. "Ik heb met eigen ogen gezien dat de Chinese volksregering onder het leiderschap van Mao Tse Toeng de volle steun van de 600 miljoen Chinezen heeft. Ik verzeker, dat alle landen over de gehele wereld de Chinese volksrepubliek moeten erkennen".

Indonesië en China hebben hun revolutie nog niet voltooid, zo zei hij. Beide zijn vredelievend en hebben hun bereidheid geuit om de geschillen inzake Taiwan en West-Irian door vreedzame middelen te regelen.

Maar indien hun onafhankelijkheid in gevaar zou worden gebracht, zouden beide volken vechten om deze te verdedigen. Het Indonesische staatshoofd zei, dat hij er dikwijls over gedacht had een verdrag van non-agressie tussen alle landen in het gebied van de Stille Oceaan tot vermindering van de spanning op te stellen, indien dit mogelijk was.

Aan het slot van zijn rede, die ruim anderhalf uur duurde, bood de burgemeester van de stad hem namens de bevolking van Sjanghai geschenken aan.

Kapitein van Andrea Doria wilde schip naar een ondiepte brengen

New York. — Gezagvoerder Piero Calamai van de na een botsing met de Stockholm gezonken Andrea Doria heeft bij het gerechtelijk vooronderzoek voor een hof te New York verklaard dat hij gedurende korte tijd na de aanvaring nog gepoogd heeft zijn schip op eigen kracht naar ondiep water te brengen, doch dat hij zij poging, met het oog op de veiligheid der passagiers spoedig heeft opgegeven.

Haight (de advocaat der Zweedse rederij): „Hoe ver weg was dat ondiepe water?"

Calamai: „Twintig of dertig mijl, dat kan ik niet precies zeggen. Ik wilde naar de kust varen".

Hij voegde hieraan toe de scheepsmachines slechts „enkele ogenblikken" te hebben laten doordraaien. Daarna liet hij ze stoppen, opdat alles in het werk zou kunnen worden gesteld om de passagiers te redden.

Daarop werd Calamai de vraag gesteld of het mogelijk zou zijn geweest de Andrea Doria na de aanvaring, op eigen kracht ondiep water te doen bereiken.

Calamai: „Inderdaad, doch dan was het niet mogelijk geweest de redding der passagiers te organiseren".

Amerikaanse olieproduktie wordt te klein

New York. — Volgens de president van de Tidewater Oil Comp. Stapless, zullen de oliebehoeften van de Verenigde Staten over tien a twintig jaren de produktie van de Verenigde Staten overtreffen.

Hij citeerde ramingen volgens welke de vraag in het binnenland in de komende tien a twintig jaar met vier miljoen vaten per dag zal stijgen.

De Verenigde Staten bezitten ongeveer een/zevende van de aangetoonde oliereserves in de wereld. Het Amerikaanse verbruik bedraagt echter reeds de helft van het wereldgebruik.

Stapless merkte op dat Amerika zich bevindt in een periode van overgang van olie-overschot, naar olie-tekort.

Sprekende over de Amerikaanse plannen om een voldoende olievoorziening te waarborgen voor het geval het verkeer door het Suez-Kanaal komt stil te liggen, zeide hij dat de jongste politieke ontwikkelingen het duidelijk hebben gemaakt, dat de oliereserves van de vrije wereld uit een oogpunt van veiligheid moeten worden beschouwd als één geheel.

———

Beaumont. — Edith Diana Brown, een negenjarige dochter van een ingenieur te Beaumont in Texas, heeft van een vrijwel onbekende nicht een fortuin gelijk aan NA ƒ 3,5 miljoen geërfd. Edith krijgt de erfenis in drie gedelten, resp. op haar 21e, 30e en 37e verjaardag.

Atoomkrachtcentrale voor elektriciteitsvoorziening in gebruik gesteld

Calder Hall. — Koningin Elizabeth van Engeland heeft woensdag de eerste atoomkrachtcentrale ter wereld voor de opwekking van elektriciteit voor particulier gebruik officieel in bedrijf gesteld. Voorlopig levert de centrale een betrekkelijk geringe hoeveelheid elektriciteit, namelijk circa 10 megawatt, hetgeen toereikend is om te voorzien in de behoefte van een middelgrote stad. Geleidelijk zal de produktie worden verhoogd tot ongeveer 90 megawatt, waarvan circa 75 megawatt aan het elektriciteitsnet zal worden gevoed. Wanneer, omstreeks 1958, een tweede centrale in gebruik wordt genomen, zullen deze cijfers verdubbeld worden.

Met de officiële ingebruikneming van deze atoomcentrale heeft Engeland de leiding genomen in de race voor de vreedzame toepassing van atoomenergie.

Belgisch jurist over de processen te Posen

Brussel. — Na zijn terugkeer te Brussel heeft de Belgische jurist en voorzitter van de juridische afdeling van de Belgische Liga voor de Rechten van de Mens, Jules Wolf, die de processen te Posen heeft bijgewoond, op een persconferentie onder meer gezegd:

„Alle beschuldigden, getuigen en verdedigers leefden tijdens de processen „onder de heerschappij van de angst". Deze heerschappij werd echter gedeeltelijk opgeheven door de volkomen eerlijkheid van de president der rechtbanken. Ernstig bezwaar moet worden gemaakt tegen de wijze van ontstelling der beschuldigingsacten en tegen de nogal willekeurige keuze van de beklaagden — typische voorbeelden van de jeugdige delinquenten.

De Poolse grondwet is geschonden omdat de debatten niet volledig openbaar waren: de aanwezigen moesten namelijk een identiteitskaart kunnen tonen. En tenslotte heeft men niet kunnen waarnemen, dat het beginsel de onschuld van de beklaagden bij het begin van het proces aan te nemen, werd toegepast. De Belgische jurist gaf echter wel toe dat de presidenten volstrekt onkreukbaar waren geweest.

Opstand in Poolse gevangenissen

Wenen. — Het Warschause communistische partijblad Trybuna Ludu heeft in zijn nummer van negen oktober bericht, dat er in een van Polens grootste gevangenissen voor jonge mensen, die in Jawrzno bij Krakau staat, een opstand is uitgebroken.

Volgens het blad bestonden er tientallen illegale organisaties op de afdeling voor politieke gevangenen.

De opstand was uitgebroken tengevolge van de slechte toestand in de gevangenis.

In plaats van zijn toevlucht te nemen tot maatregelen ter onderdrukking van de opstand, gaf de directeur de gevangenen de grootst mogelijke vrijheid, aldus het blad, dat er aan toevoegde dat de opstand hierdoor verdwijnen en de illegale organisaties ophielden te bestaan. Het blad vermeldde niet wanneer de opstand was uitgebroken.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
7.00 Zuid-amerikaanse muziek
19.45 Een zet voor de Ned. Ant.
18.00 Pabien.
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Philips happy family
19.30 Hoorspel
19.45 Wat de handel biedt
20.30 Voor de vuist weg,
21.00 Buitenlands Weekoverzicht
21.15 Show del Jueves.
22.25 Nieuws in het kort.
22.30 Sluiting.

RADIO HOYER
17.00 Tea at Five.
17.15 Muziek
17.40 Met Duitse musici
18.30 Ron Carta Blanca
18.45 Sportnieuws
19.00 Gevarieerde muziek
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
20.55 Hoorspel
21.15 Hollandse liflafjes
22.00 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Nieuws.
18.54 Kunje nog zingen, zing dan mee
19.07 De wereldkampioenschappen
19.15 Muziek
19.44 „De Ramblers show".
20.09 Wat ons bindt
20.15 Ned. orkesten,
20.40 Wat de Pers er van zegt.
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. J. Roos tel: 32..

Personeel Afdeling:
F. W. Duijvenboode, Varkevisser C.P.I.M, Hotel N.P. tel: 3805
B. g. g. nad. inl: tel: 29..

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel: 4325

C. S. M.

Rederij:
H. Poot tel: 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
E. v. d. Werf tel: 3101

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
van 1.00 — 07.30 P. Talma tel. 4523

Theather Asiento:
„Passage to Marseille"
Geen kinderen beneden 18 jaar

B.P.M.-employé zou Indonesie beledigd hebben

Djakarta. — De afdeling Tarakan van de Perbum, de communisten georiënteerde vakbond van arbeiders in de olieindustrie, heeft de vervolging geëist van een Nederlander, die volgens een aantal leden van de Perbum de Indonesische regering zou hebben beledigd. De Nederlander, een employe van de B.P.M., zou volgens het in Teheran verschijnende dagblad Harian Pacific hebben gezegd: "Als de B.P.M. er niet was zou er geen rijst zijn". De vakbond beschouwt dit als een belediging en eist, dat hij voor het gerecht zal worden gedaagd.

Het hoofd van plaatselijk bestuur van Tarakan heeft naar deze kwestie een onderzoek ingesteld en de vakbond medegedeeld, overtuigd te zijn dat de Nederlander geen kwaad bedoelde en dat hij aan hoge bloeddruk lijdt.

De Perbum maakte bekend er op te blijven staan, dat hij voor het gerecht wordt gebracht.

———

Nijmegen. — Het bestuur van de Sint-Radboudstichting heeft dr J. F. A. van den Heuvel te Groningen benoemd tot gewoon hoogleraar in de fakulteit der geneeskunde van de R.K. Universiteit te Nijmegen voor het geven van onderwijs in de oogheelkunde.

Het laatste half uur kwam het Belgisch doel onder een zware druk te staan. Een van de vele scrimmages voor het Belgische doel. V.l.n.r. Van Brandt, Appel, Gernaye, Dirlex en Lenstra.